

Διαπανεπιστημιακό Δίκτυο
“Πολιτική Ανώτατης Εκπαίδευσης”
Higher Education Policy Network
HEPNet

Μεταπτυχιακό Πρόγραμμα
“Πολιτική Ανώτατης Εκπαίδευσης”
Master in Higher Education Policy
MA-HEP

Επιλογή-Σύνταξη Ύλης: **Διονύσης Κλάδης**,
Ομότιμος Καθηγητής Πανεπιστημίου
Πελοποννήσου, μέλος του Διαπανεπιστημιακού
Δικτύου “Πολιτική Ανώτατης Εκπαίδευσης”

ISSN: 2408-0152

Πανεπιστήμιο
Πατρών

Πανεπιστήμιο
Αιγαίου

Πανεπιστήμιο
Πελοποννήσου

InfoNews

Ενημερωτικό Δελτίο Για την Ανώτατη Εκπαίδευση στην Ευρώπη και στον Κόσμο

No. 6

Αύγουστος 2015

1. Τα πανεπιστήμια και η πρόκληση της απασχολησιμότητας	4
2. Κοινωνικές ανισότητες και ανώτατη εκπαίδευση.....	6
3. Ενεργός ρόλος των φοιτητών στις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας.....	10
4. Συνάντηση για το μέλλον των διδακτορικών σπουδών	11
5. Ηνωμένο Βασίλειο: Όχι μόνο έρευνα – υπάρχει και η εκπαίδευση	12
6. Ηνωμένο Βασίλειο: Αναζητώντας τρόπους περιορισμού του drop out	16
7. Ηνωμένο Βασίλειο: Τα βρετανικά πανεπιστήμια υπέρ της παραμονής στην Ευρωπαϊκή Ένωση”	18
8. Γαλλία: Εθνικό Σχέδιο για τις συνθήκες σπουδών και διαβίωσης των φοιτητών	19
9. Ισπανία: Πρώτες κινήσεις του νέου Υπουργού Παιδείας.....	20
10. Νορβηγία: Έχουν πραγματικό κοινωνικό αντίκρισμα οι ελεύθερες και δωρεάν πανεπιστημιακές σπουδές;	21
11. ΗΠΑ: Κάτω από αυστηρό έλεγχο τα επαγγελματικά κολέγια.....	22
12. Μια νέα πρωτοβουλία: Το “BRICS Network University”	24
13. Συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης και χωρών Κεντρικής Ασίας	24
14. Πακιστάν: Δημιουργία νέων πανεπιστημίων και νέων campuses	25
15. Αφρική: Κέντρα Αριστείας Ανώτατης Εκπαίδευσης.....	26
16. Αραβικές χώρες: Προβληματισμοί για τη χρησιμοποίηση της αγγλικής γλώσσας στα αραβικά πανεπιστήμια.....	27
17. ETER: Ένα νέο μητρώο (register) για τα ευρωπαϊκά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.....	30
18. ECAPedia: Ένα νέο portal για την ευρωπαϊκή ανώτατη εκπαίδευση	31
19. Conference: Το μέλλον της ανώτατης εκπαίδευσης	32
20. Σεμινάριο: 12 χρόνια με τα global university rankings.....	33
21. Σεμινάριο: Κοινά και διπλά προγράμματα σπουδών, κοινοί και διπλοί τίτλοι σπουδών.....	34
22. Νέα δημοσίευση: Και πάλι για τον ρόλο των φοιτητών.....	34
23. Νέα δημοσίευση: Performance-based funding of universities in Europe.....	35
24. Νέα δημοσίευση: MOOCs και Ανοιχτή Εκπαίδευση.....	36
25. Νέα δημοσίευση: Η πρακτική εμπειρία στην ανώτατη εκπαίδευση	37

1. Τα πανεπιστήμια και η πρόκληση της απασχολησιμότητας

Η ηλεκτρονική έκδοση University World News δημοσίευσε στο τεύχος 376 (19 Ιουλίου 2015) άρθρο του Richard Garrett με τίτλο [“Competitors challenge universities on employability”](#). Το άρθρο αναφέρεται στην υπόθεση της απασχολησιμότητας με την έννοια της αποτελεσματικότητας μιας επένδυσης σε ένα τίτλο σπουδών (return on investment) για τους φοιτητές, για τους εργοδότες και για τους φορολογούμενους. Ταυτόχρονα όμως η υπόθεση της απασχολησιμότητας συσχετίζεται και με το ζήτημα της κατά περίπτωση εθνικής ανταγωνιστικότητας, αλλά και του status της σύγχρονης μεσαίας τάξης στην εποχή της παγκοσμιοποίησης και της αυτοματοποίησης. Κατά τον συγγραφέα του άρθρου, τα πράγματα δεν είναι τόσο καθαρά όσο φαίνονται από πρώτη όψη. Υπάρχουν έρευνες σε πολλές χώρες που δείχνουν ότι οι σύγχρονοι πτυχιούχοι όντως εξασφαλίζουν κατάλληλη απασχόληση μετά την αποφοίτηση, πλην όμως άλλες ανάλογες έρευνες στην Αυστραλία και τις ΗΠΑ δείχνουν ότι υπάρχει πραγματικό πρόβλημα με το status quo των αποφοίτων.

Παρατίθενται, στη συνέχεια, οι δύο αντίθετες προσεγγίσεις του ζητήματος, όπως αυτές παρουσιάζονται στο άρθρο.

Many countries now publish data that shows a positive correlation between educational attainment and human capital. Graduates are less likely to be unemployed and they earn a substantial wage premium.

A 2012 report from the UK Department for Business, Innovation and Skills concluded that graduates also exhibit an array of socially desirable features, such as being more likely to vote, less likely to divorce and in better health than their non-graduate counterparts.

Within six months of graduation, various surveys in UK and Australia confirm that most graduates are employed full-time or are engaged in further study. Generally speaking, employment rates and starting salaries have held up well, despite an ever-larger number of graduates.

All this suggests that graduate employability is far from in crisis.

But there is also evidence to the contrary. In the US, while the gap between the median wages of degree holders and high school graduates has never been larger, median wages have begun to fall for all levels of educational attainment.

Decline has been most severe for the least educated, but holders of bachelor and master degrees have also been affected. Is this a short-term effect of the 'Great Recession' or a sign of an over-supply of graduates or an indication that too many graduates are not worthy of the name?

A comparison between rates of degree attainment and capability assessments appears damning. In 2012, 37% of Australian adults aged 25-34 had attained a bachelor degree, as had 40% in the UK and 34% in the US, but the OECD's capabilities assessment of the same year found only around 20% of participants from this age group could successfully complete a series of literacy tasks at a sufficiently high level. Similar gaps were found for numeracy and problem-solving.

Does this suggest that 'employability' remains strong for many graduates, but is questionable for others?

Αφού το άρθρο διατυπώνει αυτή τη γενική σύγκριση με τα ανάλογα ερωτήματα, προχωρεί, στη συνέχεια, στη συσχέτιση των χαρακτηριστικών της απασχολησιμότητας με το περιεχόμενο των σπουδών (curricula) και με τη μορφή των φορέων παροχής ανώτατης εκπαίδευσης. Παρατίθενται στη συνέχεια οι σχετικές αναφορές του άρθρου.

It may be telling that one of the surveys found that liberal arts and specialised institutions exhibited proportionately the fewest unemployed bachelor degree graduates and large public institutions the most.

This may point to the virtues of curricula focus but also 'organised' curricula breadth exemplified by the best liberal arts colleges in contrast to the comprehensive university which can embody the best of both but risks achieving neither.

The fact that in the US most specialised and liberal arts institutions are small, private and expensive is a reminder that higher education perpetuates social elites as well as creates ladders of opportunity. The comprehensive public university, as a means to scale and widen higher education participation, sometimes struggles to serve diverse populations amid the pitfalls of decentralisation, anonymity and constrained resources.

Το άρθρο καταλήγει επαναφέροντας το ερώτημα κατά πόσο στη σύγχρονη εποχή αποτελεί η απασχολησιμότητα των πτυχιούχων το καίριο ζήτημα, τον κύριο στόχο για τα πανεπιστήμια. Ο συγγραφέας του άρθρου δεν παίρνει θέση πάνω στο ερώτημα αυτό. Φροντίζει όμως να υπενθυμίσει τις παραδοσιακές και ιστορικές αρχές και αξίες του πανεπιστημίου και να διερωτηθεί κατά πόσο ο στόχος της απασχολησιμότητας, όπως αυτός “υποβάλλεται” από τον σύγχρονο ανταγωνισμό, είναι συμβατός με αυτές τις αρχές και τις αξίες. Παράλληλα, ο συγγραφέας του άρθρου θέτει και ένα ακόμα ερώτημα, κατά πόσο οι παραδοσιακοί/συμβατικοί τίτλοι σπουδών και τα αντίστοιχα προγράμματα σπουδών αποτελούν την καλύτερη λύση εάν η απασχολησιμότητα είναι όντως ο στόχος. Παρατίθενται ορισμένες σχετικές αναφορές του άρθρου επί των ερωτημάτων αυτών.

Now that many countries send a majority or large minority of high school graduates to college, and large numbers of adults view a return to college as the path to economic stability, is the conventional degree the best fit for all? Is growing concern about graduate employability really a matter of degree enrolment gone a step too far? If employability is the goal, is the conventional degree the solution?

In a time of constrained resources, the fact that degrees are lengthy and expensive yet most universities publish minimal student outcomes data is problematic.

Universities are rightly proud of their heritage of interdisciplinary critical thinking apart from the marketplace, but are decentralised to the point that quality and consistency often seem at odds.

Students can learn a great deal from navigating the complexities of the university and the idiosyncrasies of departments and faculty, but it is often maddeningly difficult to distinguish good practice from convention and limited oversight.

Higher education is challenged to both maintain its glorious diversity and better map cause-and-effect between the student experience and

employment. New competitors risk trading rounded graduates for narrow technicians, but if such dangers are avoided may help push the employability debate to another level.

Δuo λόγια για τον συγγραφέα του άρθρου:

Richard Garrett is director of The Observatory on Borderless Higher Education (OBHE), London.

Πηγή:

University World News Global Edition, Issue 376, 19 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Απασχολησιμότητα, Ανταγωνιστικότητα

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 4 καταχωρήσεις No. 16, 24, 29

2. Κοινωνικές ανισότητες και ανώτατη εκπαίδευση

Συναφούς περιεχομένου προς την προηγούμενη καταχώρηση No. 1 είναι και η παρούσα στην οποία παρουσιάζεται το άρθρο του Simon Marginson που δημοσίευσε η ηλεκτρονική έκδοση *University World News* στο τεύχος 376 (19 Ιουλίου 2015) με τίτλο [“Is higher education reinforcing inequality?”](#) Το άρθρο του Marginson αναφέρεται και πάλι στην έννοια της ανταποδοτικότητας της επένδυσης (return on investment) σε ένα τίτλο σπουδών, δίνοντας όμως έμφαση στην υπόθεση των κοινωνικών ανισοτήτων. Το ερώτημα του Marginson είναι κατά πόσο η ανώτατη εκπαίδευση – ως return on investment – αμβλύνει ή όχι την κοινωνική ανισότητα. Μάλιστα, ο τίτλος του άρθρου διερωτάται για το αντίθετο, για το αν δηλαδή η ανώτατη εκπαίδευση ενισχύει την κοινωνική ανισότητα.

Βασικά, το ερώτημα που διαπερνά το άρθρο του Marginson είναι το κατά πόσο η ανώτατη εκπαίδευση μπορεί να αποβεί καθοριστικός παράγοντας για ανοδική κοινωνική κινητικότητα και για την αναδιάρθρωση των κοινωνικών ισορροπιών. Αφετηρία για την ανάλυση του Marginson είναι η διαπίστωση ότι στις ΗΠΑ και στο Ηνωμένο Βασίλειο η όξυνση των κοινωνικών και οικονομικών ανισοτήτων λαμβάνει χώρα σε κοινωνίες στις οποίες η τυπική (formal) πληθυσμιακή συμμετοχή στην ανώτατη εκπαίδευση έχει φτάσει σε ιστορικά μέγιστα. Είναι δυνατό να ευθύνεται η ανώτατη εκπαίδευση για το φαινόμενο αυτό; Παρατίθενται στη συνέχεια σχετικές αναφορές του άρθρου που έρχονται να συμπληρώσουν τις αρχικές αυτές σκέψεις.

If education produces human capital, which determines marginal productivity, and that determines wages – remember that this is the core of rates-of-return analysis – then the quantity and quality of higher education is responsible for growing income inequality.

But income inequality in the United States is now as high as in any country in modern history. Is it really the case that inequality of individual skills and productivities is greater in the United States today than in apartheid South Africa of the recent past? If that were the case, it would be bad indeed for US educational institutions. However, though US education can certainly be improved and made more open to the population, it is not as bad as this suggests.

The problem is that the theory of marginal productivity, human capital theory, is unable to explain striking variations in graduate incomes over time, as well as differences between earnings, and patterns of income distribution, in countries whose higher education is relatively similar.

Μια εξήγηση που δίνει ο Marginson είναι ότι ο ρόλος της ανώτατης εκπαίδευσης στην υπόθεση των ανισοτήτων, αλλά και γενικότερα στην υπόθεση της κοινωνικής κατανομής, είναι “more positional than economic”. Παρατίθενται σχετικές αναφορές του άρθρου.

Higher education as such seems to be largely decoupled from ‘the explosion of the topmost incomes’ since 1980, except that its elite institutions provide one of the principal pathways into high salaried professional positions, along with family and social networks, funnelling innovative talent into finance and managerial roles.

The historical perspective suggests that the role of higher education in inequality – and perhaps in social allocation in general – is more positional than economic. It also suggests that the social allocation function of higher education is not a constant, and is conditioned by the larger social, economic and political setting. This social allocation role of higher education is not only boxed in by larger inequalities, but can also become segmented within societies.

Έχουν δε ιδιαίτερο ενδιαφέρον τα σχετικά παραδείγματα που δίνει ο Marginson από τις ΗΠΑ.

For example, recent work by William Deresiewicz and Roger Geiger suggests that in the US elite higher education plays a primary role in distinguishing the upper middle class – those nestling in the top 1% to 5% – from the more beleaguered American ‘middle middle’ class.

Above the level of the upper middle class, it is a different matter. Despite the meritocratic legitimation function of higher education, and prestige consumption of Ivy League and Oxford/Cambridge degrees, among the super-rich the role of the sector may be declining. As private fortunes grow, and especially as inheritance returns to a primary role, it becomes less essential to go to university.

For most rich children an Ivy League education is not essential. In fact in the United States 19% of the children of all high-income professional families, and 36% of those from other high-income families, do not attend college at all. If the powerful become more decoupled from higher education, this will further fragment consent to higher education as a common social project.

Εμβόλιμη σημείωση Δ. Κλάδη:

Η Ivy League είναι μια ομάδα οκτώ ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης στις ΗΠΑ με χαρακτηριστικά κοινωνικής ελίτ. Πρόκειται για τα εξής: Brown University, Columbia University, Cornell University, Dartmouth College, Harvard University, University of Pennsylvania, Princeton University και Yale University.

Κατά τον Marginson είναι παράδοξο το γεγονός ότι η ανώτατη εκπαίδευση εξακολουθεί να καλλιεργεί ισχυρές προσδοκίες στους νέους εκείνους με χαμηλό κοινωνικοοικονομικό υπόβαθρο και με έλλειμμα οικογενειακού ανθρώπινου κεφαλαίου. Κατά τον Marginson είναι χαρακτηριστικό το πώς η ανώτατη εκπαίδευση επηρεάζει φοιτητές από διαφορετικές προελεύσεις.

Research by Brand and Xie, and also by Dale and Krueger, finds that students from social groups under-represented in higher education gain the largest benefits from it, relative to their compatriots who do not participate;

and these students also benefit especially from education in elite institutions.

Conversely, students from socially advantaged backgrounds depend on higher education the least for access to social status, income and professional work, even while they participate at the highest rate.

Το κλειδί κατά τον Marginson βρίσκεται στο ότι υπάρχει κάτι που η ανώτατη εκπαίδευση δεν μπορεί να επιτύχει. Πρόκειται για τη δημιουργία περισσότερων θέσεων υψηλού κοινωνικού status. Παρατίθεται στη συνέχεια η παράγραφος του άρθρου που συνοψίζει τη θέση αυτή του Marginson.

What higher education cannot do on its own is expand the number of high value positions in society so as to enable expanded mobility into the middle and upper echelons of society. In the absence of absolute growth in the number of opportunities, competition into and within higher education can only become more intense, as middle class families jostle for position and bring every possible asset to bear on the competition to secure advantage.

Ο Marginson υποστηρίζει ότι σε παγκόσμιο επίπεδο οι οικονομικές ανισότητες δεν οξύνονται συνολικά δεδομένου ότι υπάρχουν αντίρροπες τάσεις μεταξύ των διαφόρων χωρών. Παρατίθενται χαρακτηριστικές σχετικές αναφορές του άρθρου.

At the global level economic inequality is not increasing. The tendency to greater inequality in most large countries is counter-balanced by the lifting of the position of emerging Asia and Latin America, especially China, Korea, Indonesia, India and Brazil, relative to the English-speaking world and Europe. At the national level economic inequality is increasing in two thirds of countries, and diminishing in the other third.

Among those countries in which statistical inequality is rising, Nordic Norway, Denmark, Finland and Sweden have largely contained it. They maintain a high quality universal public approach to education, and a relatively equal income distribution and high social mobility, as does the Netherlands. France and Japan sit about halfway between the UK and the Netherlands, with Germany on the egalitarian side of France.

Ενδιαφέρον έχουν επίσης και οι συγκριτικές αναφορές του Marginson με βάση τον δείκτη που χρησιμοποιεί για τη μέτρηση της κοινωνικής κινητικότητας.

In the United States, students from tertiary educated families are 6,8 times as likely to access tertiary education than students whose parents did not attend. This is low social mobility. The UK ratios are similar. In Germany and Japan the ratio is 5,1. In the Netherlands it is 2,8; in the Scandinavian countries it lies between 1,4 in Finland and 3,0 in Denmark. In South Korea it is 1,1.

Τελικώς, ο Marginson διατυπώνει την άποψη ότι η ανώτατη εκπαίδευση δεν μπορεί από μόνη της να διαμορφώσει κοινωνίες ισότητας, παρ' όλο που μπορεί να συμβάλει προς αυτή την κατεύθυνση, στο μέτρο όμως των πραγματικών δυνατοτήτων της. Αυτό, κατά τον Marginson, διαμορφώνει και μια διαφορετική κατεύθυνση για την έρευνα στην ανώτατη εκπαίδευση και τη σχέση της με τις κοινωνικές ανισότητες. Παρατίθενται σχετικές αναφορές του άρθρου.

The lesson of the last 50 years, however, is that higher education does not

trigger egalitarian societies on its own, though it can facilitate them. We should set aside the old hubris that higher education is the principal maker of society, whether we think that we live in innovation societies or knowledge economies or somewhere else. In aggregate, what happens with incomes, wealth, labour markets, taxation, government spending, social programmes and urban development are overwhelmingly more important.

This suggests that researchers into higher education should take a closer interest in the larger intellectual and policy conversation on inequality, especially by focusing on the junctions between higher education and other social sectors.

In investigating relations between higher education and the labour market we need to move beyond primary reliance on rates-of-return and employability analysis. Both confer undue determining power on education. There is much to be gained by developing a more complex, nuanced and empowering picture of the passage from education to work.

We need to give more attention to transfer and other relations within hierarchical higher education systems and deepen the long-standing research concern with social access into elite institutions.

Προφανώς, η άποψη του Marginson ότι “In investigating relations between higher education and the labour market we need to move beyond primary reliance on rates-of-return and employability analysis” παρέχει μια διαφορετική προσέγγιση από αυτήν που παρείχε το άρθρο του Garrett στην προηγούμενη καταχώρηση Νο. 1. Οι καταληκτικές σκέψεις του Marginson συνοψίζονται στο ότι το κλειδί για μια συνολική επανεκτίμηση και επανατοποθέτηση του κοινωνικού ρόλου της ανώτατης εκπαίδευσης (σε κάποιο σημείο αναφέρει και τον όρο “social learning”) βρίσκεται στο χτίσιμο ισχυρότερων ιδρυμάτων στην εποχή της μαζικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης (mass higher education institutions).

Above all, we need to renew the focus on researching the conditions for building stronger mass higher education institutions. It is these institutions, rather than the research-intensive sub-sector, where quality is being emptied out by hyper-competition and austerity.

Yet these institutions, in higher education and further education, carry the main responsibility for social learning.

Educational research cannot identify the alchemy by which sub-elite credentials can turn to gold. What we can do is identify the social conditions and pedagogical barriers within which mass higher education institutions must work and improve on those conditions and barriers.

If, for the foreseeable future, we are doomed to educate a society dominated by a new aristocracy of money, in a political economy becoming more unequal each day, let us help to make this society more intelligent, more informed and more confident: a society in which human agency is more broadly distributed. The kind of society that can take its destiny into its own hands.

Δuo λόγια για τον συγγραφέα του άρθρου:

Simon Marginson is professor of international higher education at the UCL Institute of Education, University College London, UK.

Πηγή:

University World News Global Edition, Issue 376, 19 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Κοινωνικές ανισότητες και ανώτατη εκπαίδευση

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 2 καταχώρηση Νο. 10

Τεύχος 3 καταχωρήσεις Νο. 30, 44, 55

Τεύχος 4 καταχωρήσεις Νο. 9, 19

Τεύχος 5 καταχώρηση Νο. 30

3. Ενεργός ρόλος των φοιτητών στις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας

Στον ιστότοπο της European Students' Union (ESU) έχει αναρτηθεί ένα άρθρο με τίτλο [“Placing students at the heart of quality assurance”](#). Το άρθρο αναφέρεται στον ρόλο που πλέον παίζουν οι φοιτητές στις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Όπως σημειώνεται στο άρθρο, ο βαθμός συμμετοχής των φοιτητών στα διάφορα εθνικά συστήματα διασφάλισης ποιότητας στον Ευρωπαϊκό Χώρο Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΧΑΕ) ποικίλλει και εξαρτάται αφενός μεν από τη φάση ανάπτυξης στην οποία βρίσκεται το κάθε εθνικό σύστημα διασφάλισης ποιότητας, αφετέρου δε από ιστορικές, πολιτικές και πολιτισμικές διαφορές μεταξύ των διαφόρων χωρών.

Σε ευρωπαϊκό όμως επίπεδο τα πράγματα είναι πολύ διαφορετικά. Οι φοιτητές θεωρούνται πλέον αποφασιστικής σημασίας εταίροι ή “παίκτες” στις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας. Καταρχάς, πρέπει να σημειωθεί ότι οι φοιτητές υπήρξαν το ένα από τα τέσσερα μέλη της E4 Group που συνέταξε την αρχική έκδοση των European Standards and Guidelines (ESG) for quality assurance in higher education, η οποία εγκρίθηκε από τη Σύνοδο των Υπουργών Παιδείας των χωρών του ΕΧΑΕ τον Μάιο 2005 στο Μπέργκεν της Νορβηγίας. Υπενθυμίζεται ότι τα άλλα τρία μέλη ήταν η EUA (European University Association), η EURASHE (European Association of Institutions in Higher Education) και η ENQA (European Association for Quality Assurance). Η G4 Group είχε και την κύρια ευθύνη για την αναμόρφωση των ESG η οποία και εγκρίθηκε από την Σύνοδο των Υπουργών Παιδείας των χωρών του ΕΧΑΕ μετά δέκα έτη, τον Μάιο 2015, στο Ερεβάν της Αρμενίας (βλ. τεύχος 3 καταχώρηση 1 και τεύχος 4 καταχώρηση 1 του InfoNews). Συνεπώς, το ευρωπαϊκό πλαίσιο βάσει του οποίου λειτουργούν (ή οφείλουν να λειτουργούν) τα εθνικά συστήματα διασφάλισης ποιότητας στον ΕΧΑΕ έχει διαμορφωθεί με την ενεργητική και δημιουργική συμμετοχή και των φοιτητών μέσω της ευρωπαϊκής οργάνωσής τους (της ESU).

Υπάρχει όμως και ένα δεύτερο κεφάλαιο ως προς την αναγνώριση και την κατοχύρωση του ρόλου των φοιτητών στις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας. Πρόκειται για την ουσιαστική συμμετοχή των φοιτητών στις ιδρυματικές αξιολογήσεις που πραγματοποιούνται μετά το 2009 στο πλαίσιο του Institutional Evaluation Programme (IEP) της EUA. Έκτοτε, στις πενταμελείς ομάδες εξωτερικής αξιολόγησης που πραγματοποιούν τις ιδρυματικές αξιολογήσεις συμμετέχει και ένας φοιτητής ο οποίος ορίζεται από την ESU με σύμφωνη γνώμη της Steering Committee του IEP. Η συμμετοχή των φοιτητών στις αξιολογήσεις του IEP όλα αυτά τα χρόνια έχει συγκεντρώσει θετικές κρίσεις από όλους τους εμπλεκόμενους, δηλαδή από τα αξιολογηθέντα ιδρύματα, από τα λοιπά μέλη της ομάδας αξιολόγησης, αλλά και από όλα τα αρμόδια όργανα της EUA. Κατά ανάλογο δε τρόπο, οι φοιτητές συμμετέχουν και σε όλα τα review panel της ENQA τα οποία πραγματοποιούν τις αξιολογήσεις όλων των εθνικών Αρχών ή agencies για τη διασφάλιση ποιότητας, προκειμένου αυτές να αποκτήσουν ή να ανανεώσουν την ιδιότητα του μέλους της ENQA.

Σε όλη αυτή την πορεία, το κρίσιμο ερώτημα είναι κατά πόσο η συμμετοχή των φοιτητών στις διαδικασίες διασφάλισης ποιότητας υπήρξε ενεργή, δημιουργική, ουσιαστική. Την απάντηση στο ερώτημα αυτό την δίνει σχετική έρευνα (survey) που

πραγματοποίησε το 2013 το IEP. Ως προς το ζήτημα αυτό, σε σχέση και με ευρήματα του survey, παρατίθενται σχετικές αναφορές του υπό συζήτηση άρθρου του ιστοτόπου της ESU.

A survey carried out by EUA IEP in 2013 shows that institutions appreciate the student participation. Some consider that the review team is closer to the students' views and students within the institution under evaluation can identify themselves with someone in the team. Others think that the general atmosphere became less formal due to the presence of the students. Some of the reviewed institutions related student participation as external evaluators to an opportunity for enhancing student participation in their own governance structures, and student participation in the institution's life at large. The inclusion of student reviewers in external reviews is also a way for the agency to communicate its belief that students should be full and active members of the university community. Adopting quality assurance and quality cultures is a gradual process. Key steps in this process are enhancing trust, participation and, eventually, ownership of quality related activities.

Student participation in all levels of quality assurance and decision-making in higher education is needed in order to pursue quality of higher education and students should embrace their status as the heart of the process. Students' motivation for participation in quality assurance and development activities can be enhanced only if the activities for quality assurance and procedures are effective and visible. Thus, students must be listened to, as well as encouraged to be more active and take initiative.

Τα ευρήματα της παραπάνω έρευνας του IEP έχουν δημοσιευτεί στο ειδικό τεύχος με τις παρουσιάσεις στο πλαίσιο του [8ου European Quality Assurance Forum](#) (σελ. 20-25).

Πηγή:
ESU The Student Voice, July edition, July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Διασφάλιση ποιότητας, Ρόλος φοιτητών

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 3 καταχώρηση Νο. 1
Τεύχος 4 καταχωρήσεις Νο. 1

4. Συνάντηση για το μέλλον των διδακτορικών σπουδών

Στις 18 και 19 Ιουνίου 2015 πραγματοποιήθηκε στο Μόναχο το 8ο Annual Meeting του Council for Doctoral Education της EUA (EUA-CDE). Πρόκειται για την μεγαλύτερη συνάντηση των εμπλεκόμενων εταίρων στην υπόθεση των διδακτορικών σπουδών στην Ευρώπη. Η εφετινή συνάντηση συγκέντρωσε πάνω από 230 συμμετοχές και είχε ως θέμα: “The Future of Doctoral Education – where do we go from here?”. Παρατίθεται στη συνέχεια μια συνοπτική αναφορά στα κύρια χαρακτηριστικά της Συνάντησης, όπως παρουσιάζονται αυτά στη [σχετική ιστοσελίδα](#) της EUA.

While taking into account the major challenges for universities in general, conference participants focused in particular on three areas: open access, research integrity and capacity building.

- *Open access was seen as part of a larger digital challenge for universities, which also included open and blended learning.*

- *Research integrity was discussed as an increasingly important activity to support the development of sound research practices at universities at a time of increasing pressure on institutions as well as on individual researchers. Participants gave examples of cases where research integrity had become an integral part of the training of doctoral candidates.*
- *Finally, the topic of capacity building touched on a number of issues, from developing regions that are less research intensive to the question of collaboration on doctoral education between universities and universities of applied science.*

Τέλος, οι παρουσιάσεις (σε μορφή power point) που έγιναν κατά τη συνάντηση μπορούν να αναζητηθούν στην [αντίστοιχη ιστοσελίδα](#).

Πηγή:
EUA Newsletter, No. 13 – 10 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Διδακτορικές σπουδές, EUA

Παραπομπές σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 1 καταχώρηση No. 7
Τεύχος 2 καταχωρήσεις No. 2, 21
Τεύχος 4 καταχώρηση No. 18
Τεύχος 5 καταχώρηση No. 13

5. Ηνωμένο Βασίλειο: Όχι μόνο έρευνα – υπάρχει και η εκπαίδευση

A. Η ηλεκτρονική έκδοση *The Guardian Higher Education Network* δημοσίευσε στις 2 Ιουλίου 2015 άρθρο της Rebecca Ratcliffe με τίτλο [“Universities must prove they are excellent at teaching, Minister says”](#). Το άρθρο αναφέρεται στις σκέψεις και προθέσεις του Jo Johnson, νέου Υπουργού για την Επιστήμη και τα Πανεπιστήμια στο Ηνωμένο Βασίλειο, όπως τις εξέθεσε σε μία συνάντηση στις 24 Ιουνίου 2015 στο Λονδίνο με ομάδα από Vice-Chancellors στο Universities UK (το ανάλογο της Συνόδου Πρυτάνεων σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες). Η κεντρική ιδέα του Υπουργού ήταν ότι, ενώ υπάρχει πλαίσιο αριστείας για την έρευνα στα βρετανικά πανεπιστήμια (το αποκαλούμενο Research Excellence Framework ή REF), δεν υπάρχει ανάλογο πλαίσιο αριστείας για τη διδασκαλία. Ο Υπουργός το προσδιόρισε ως Teaching Excellence Framework (TEF). Κατά τον Υπουργό, το TEF θα μπορούσε να λειτουργήσει με διαδικασίες ανάλογες με αυτές του REF (υπό την εποπτεία ενός εξωτερικού ανεξάρτητου σώματος) και θα έπρεπε να βασίζεται σε “outcome focused criteria and metrics”. Ο Υπουργός είπε ότι δεν είναι σε θέση να αναφερθεί στα metrics του TEF, διευκρινίζοντας ότι ο καθορισμός τους θα προκύψει ύστερα από ευρεία διαβούλευση. Θα μπορούσε όμως ένα από αυτά, κατά τον Υπουργό, να είναι το ύψος των απολαβών των αποφοίτων σε δεδομένο χρόνο μετά την αποφοίτησή τους.

Ο Υπουργός αιτιολόγησε τις σκέψεις του, αναφερόμενος, αφενός μεν σε έρευνες που αναδεικνύουν την κριτική στάση των φοιτητών απέναντι στις σπουδές τους, αφετέρου δε στην πραγματικότητα της υποχώρησης τα τελευταία χρόνια της θέσης των αποφοίτων από άποψη απολαβών σε σύγκριση με τους αποφοίτους άλλων βαθμίδων της εκπαίδευσης.

Students are “looking critically” at what they get in return for their fees and want more information about how universities spend money, the minister

said. He added that he was concerned by the [fall in the graduate premium](#), and by recent surveys suggesting many [students do not feel they are getting value for money](#). Since 2006, the graduate earnings premium has fallen from 55% higher, to around 45% higher than the earnings of non-graduates.

Παρατίθενται τέλος ορισμένες πρόσθετες σκέψεις που διατύπωσε ο Υπουργός θέλοντας να διευκρινίσει ορισμένα στοιχεία της πρότασής του.

I would just give you a sense that we're going to create a broad basket of indicators, so that we can reflect the diversity of higher education institutions in this country.

The framework will help “root out bad teaching”. It will also recognise institutions that do the most to welcome students from a range of backgrounds and help them secure graduate jobs.

The outcomes of a teaching excellence framework could be linked to the pricing of courses, and the results could be presented as a sector-wide league table.

Β. Σε συνέχεια των παραπάνω, η ηλεκτρονική έκδοση The Guardian Higher Education Network δημοσίευσε και δεύτερο σχετικό άρθρο, του Steven Jones αυτή τη φορά, στις 9 Ιουλίου 2015 με τίτλο [“Seven rules the Teaching Excellence Framework should follow”](#). Το άρθρο αντιμετωπίζει με κριτική ματιά την πρόταση για την θεσμοθέτηση του TEF, εν συνεχεία, όμως, επιχειρεί μια προσέγγιση στους κανόνες που θα μπορούσαν να διέπουν τη λειτουργία του. Παρατίθεται, στη συνέχεια, η αναφορά του άρθρου στην κριτική αυτή θεώρηση.

The proposed TEF (Teaching Excellence Framework) is often characterised as a REF (Research Excellence Framework) for teaching. It's a description that reminds us how much less attention university teaching has received than its showier sibling, university research. But to what extent is it a useful, or even meaningful, comparison? Can measurements of research quality be mapped straightforwardly on to teaching? Has the REF proved so successful at capturing research excellence that it's now the gold standard for evaluating all university activity? Does higher education teaching even need to be REF'd?

There are no simple answers. But if the TEF is the new kid on the block, perhaps there are ways in which it could learn from the REF's triumphs and mistakes?

Στη λογική ακριβώς αυτή, το άρθρο παραθέτει επτά αρχές που θα μπορούσαν να βοηθήσουν το TEF κατά την εκκίνησή του, έστω και αν οι αρχές αυτές δεν είναι χαρακτηριστικές των αξιολογήσεων της έρευνας στην ανώτατη εκπαίδευση. Παρατίθενται, στη συνέχεια, οι εν λόγω επτά αρχές.

1) Be ungameable

Universities, like schools before them, have grown adept at gaming the best possible results from what's available. The danger is that the game itself becomes the metric, with winning institutions – not necessarily those offering their students the best possible teaching, but those able to manipulate data. ... But the TEF would benefit from a set of guidelines that keep the playing field level and the sector honest.

2) Be collegial

Good teaching rarely occurs in isolation. Within good university departments, colleagues draw on one another's strengths and compensate for one another's weaknesses. Will the TEF place individual lecturers in competition, divide disciplines and create new hierarchies? Or will it facilitate constructive conversations, developmental feedback and candid evaluation?

3) Be long term

Just as it's difficult to measure the enduring quality of a research paper for several years, sometimes decades, after its publication, the value of good teaching might not be immediately obvious. University degrees are three or more years in duration to give students the time and space to ruminate, reflect and ripen; ... good lecturers play the long game with their students.

4) Be cheap

The sector cannot afford to be spending millions more pounds measuring itself in increasingly incestuous ways. The TEF should be inexpensive to administer, both in terms of direct costs and the opportunity costs of taking lecturers away from their students.

5) Be inclusive

The expense and agony of deciding who gets entered can be avoided by making inclusion criteria as broad as possible. TEF scores should reflect the teaching strength of a whole discipline; ... Shouldn't everyone involved in teaching, from graduate teaching assistants to departmental heads, be eligible?

6) Be modest

Trying to distinguish between teaching that is "world leading" and that which is merely "internationally excellent" is unlikely to prove fruitful. ... It's better to have criteria that measure what matters, not just what lends itself to getting measured. What students want, broadly speaking, is simple: enthusiastic lecturers who want them to flourish and make time for them accordingly.

7) Be open-minded

Might a TEF reward a safe, conservative approach to teaching over bolder, risk-taking methods? Might lecturers strive for the equivalent of four to three star journal articles rather than gambling on a major, paradigm-shifting pedagogies? Teaching thrives on experimentation, inventiveness and fresh thinking; if the framework encourages boxes to be ticked and learning outcomes to be dryly evidenced, the sector misses an opportunity to learn from its more visionary communicators.

Γ. Πέρα από τα παραπάνω δύο άρθρα, η ηλεκτρονική έκδοση *The Guardian Higher Education Network* δημοσίευσε και ένα τρίτο άρθρο σχετικά με το TEF, του John Canning αυτή τη φορά, στις 16 Ιουλίου 2015 με τίτλο [“What’s worse than a REF for teaching? An OFSTED for Universities”](#). Το τρίτο αυτό άρθρο αντιμετωπίζει με εντελώς αρνητική διάθεση την πρόταση για τη θεσμοθέτηση του TEF. Το δε OFSTED που αναφέρεται στον τίτλο του άρθρου δεν είναι άλλο από το [Office for Standards in Education, Children’s Services and Skills](#), δηλαδή, “the inspectorate of England’s schools,

nurseries, childminders, Initial Teaching Training providers and other organisations working with young people”. Με απλά λόγια, ο συγγραφέας του άρθρου υποστηρίζει ότι η εφαρμογή του TEF στα πανεπιστήμια θα κάνει το ίδιο κακό όπως και η δράση του OFSTED στις υπόλοιπες μορφές της αγγλικής εκπαίδευσης. Παρατίθενται, στη συνέχεια, χαρακτηριστικές αναφορές του Canning στη λειτουργία και, κυρίως, στη φιλοσοφία του OFSTED.

OFSTED loves data. ... OFSTED is not just interested in headline data such as Sats results in English and maths, and whether they are making good progress in core subjects. The OFSTED approach (backed by the government) is to collect more data on more things. Schools collect data on whether five-year-old Jonny can catch a ball and whether he has achieved mastery in this skill. He is no longer a child, but a data point.

Στην αντίληψη αυτή του OFSTED ο συγγραφέας αντιπαραθέτει τη δική του θεώρηση.

The more we measure in education, the more invisible the learners become. We see our measures are inadequate so we measure more stuff. In schools things are done and policies are made on the grounds it will be “good for OFSTED”, and not because it is good for the children who attend the school.

In universities, we’ll change things because “it’s good for the TEF”. We’ll fail to make improvements as “it’s not in the TEF”. But the main victims of the TEF will be the students. And with the lure of the right to charge more fees, what could possible go wrong?

Η τελευταία φράση στην προηγούμενη αναφορά φέρνει στη συζήτηση και ένα καινούργιο στοιχείο το οποίο αφορά πρόσφατη δήλωση του Υπουργού Οικονομικών του Ηνωμένου Βασιλείου George Osborne σύμφωνα με την οποία τα πανεπιστήμια που εμφανίζουν υψηλές επιδόσεις στη διδασκαλία στο πλαίσιο του TEF θα μπορούν να ορίζουν υψηλότερα δίδακτρα (άνω των 9.000 λιρών ετησίως) για τους φοιτητές τους. Κατά τον Canning, όλα αυτά προδιαγράφουν ένα ζοφερό μέλλον για τη διδασκαλία στα βρετανικά πανεπιστήμια. Θεωρεί ο Canning ότι στην εκπαίδευση θα συμβεί ό,τι και στην έρευνα με την εφαρμογή του REF: “We employ staff whose entire job role is to deal with REF-related matters. We talk more about being ‘REFable’ than being a good researcher.” Το συμπέρασμα του Canning είναι αυτό που περιέχεται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου του: “Is teaching undervalued in universities compared to research? Yes. Is a Research Excellence Framework (REF) for teaching the answer? No.”

Τις παραπάνω σκέψεις και προτάσεις του Υπουργού Jo Johnson παρουσίασε και η ηλεκτρονική έκδοση *University World News* σε άρθρο του Brendan O’Malley που δημοσιεύτηκε στο τεύχος 374 (5 Ιουλίου 2015) με τίτλο [“United Kingdom: Minister plans incentives for improving teaching”](#).

Όσον αφορά δε τις παραπάνω απόψεις του Υπουργού Οικονομικών George Osborn, η ηλεκτρονική έκδοση *University World News* παρουσίασε στο τεύχος 376 (19 Ιουλίου 2015) σχετικό δημοσίευμα της ηλεκτρονικής έκδοσης του *Independent* με τίτλο [“Budget 2015: Universities will be allowed to raise fees beyond £9.000”](#).

Δuo λόγια για τους συγγραφείς του δεύτερου και του τρίτου άρθρου:

Steven Jones is Senior lecturer at the Manchester Institute of Education, University of Manchester.

John Canning is Senior lecturer in learning and teaching in higher education, University of Brighton.

Πηγές:

The Guardian Higher Education Network – 2 July 2015
The Guardian Higher Education Network – 9 July 2015
The Guardian Higher Education Network – 16 July 2015
University World News Global Edition, Issue 374, 5 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Αξιολόγηση διδασκαλίας, Ηνωμένο Βασίλειο

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 5 καταχωρήσεις Νο. 19-20

Λοιπές αναφορές για το Ηνωμένο Βασίλειο σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 3 καταχωρήσεις Νο. 16-20
Τεύχος 4 καταχώρηση Νο. 15
Τεύχος 5 καταχώρηση Νο. 18

6. Ηνωμένο Βασίλειο: Αναζητώντας τρόπους περιορισμού του drop out

Η ηλεκτρονική έκδοση *The Guardian Higher Education Network* δημοσίευσε στις 2 Ιουλίου 2015 άρθρο της Louise Tickle με τίτλο [“How universities are using data to stop students dropping out”](#). Το άρθρο αναφέρεται στις προσπάθειες των βρετανικών πανεπιστημίων να περιορίσουν τα φαινόμενα drop out τα οποία κυρίως εμφανίζονται στους πρωτοετείς φοιτητές. Σύμφωνα με το Higher Education Funding Council for England (HEFCE), πάνω από το 8% των πρωτοετών φοιτητών στην Αγγλία εγκαταλείπουν τις σπουδές τους από το πρώτο έτος σπουδών, γεγονός που συνεπάγεται απώλεια εσόδων για τα πανεπιστήμια (λόγω διδάκτρων) ύψους άνω των 33.000 λιρών ανά φοιτητή. Όσο για τους ίδιους τους φοιτητές που εγκαταλείπουν τις σπουδές τους, αυτοί από τη μια μεριά χάνουν χρόνο και χρήματα (έστω και με τη μορφή του δανείου), και από την άλλη μεριά χάνουν την αυτοπεποίθησή τους λόγω της αποτυχίας. Το φαινόμενο αυτό (first-year drop out) αναμένεται να ενταθεί στο άμεσο μέλλον, καθώς τα μεν πανεπιστήμια και λοιπά ιδρύματα επεκτείνονται, ο δε αριθμός των αποφοίτων της σχολικής εκπαίδευσης μειώνεται. Παράλληλα, αναμένεται να αυξηθεί ο αριθμός των πρωτοετών φοιτητών που χρειάζονται καθοδήγηση και συμβουλές για τις σπουδές τους τους, καθώς αναμένεται να διευρύνεται και το φάσμα των διαφορετικότητων των νέων φοιτητών σε ό,τι αφορά τόσο το κοινωνικοοικονομικό όσο και το μορφωτικό υπόβαθρό τους. Ενόψει αυτής της πραγματικότητας, αρκετά πανεπιστήμια και άλλα ιδρύματα έχουν αρχίσει να δρομολογούν διαδικασίες και μεθόδους, ώστε να αποτυπώνουν ακόμη και εκ των προτέρων το προφίλ των νέων φοιτητών τους και εν συνεχεία να προσδιορίζουν τις ανάγκες τους και να οργανώνουν τους τρόπους με τους οποίους θα μπορέσουν να παρέμβουν για να ικανοποιήσουν τις ανάγκες αυτές. Παρατίθενται, στη συνέχεια, σχετικές αναφορές του άρθρου.

Some institutions are now using data they hold on students to tailor their response to those who need it most. And this raises interesting questions around what data is gathered, how it's analysed and who gets to see it. Should universities depend on so-called data triggers to prompt enquiries from tutors, or should they use predictions based on information garnered over time to shape a longer-term response? At what point should universities act? How comprehensive and intrusive should data collection be? And – the £33,000 question – is it an effective way to help students stay the course?

Το άρθρο αναφέρεται σε τρία παραδείγματα ιδρυμάτων που έχουν ήδη δρομολογήσει τέτοιες διαδικασίες. Πρόκειται για το London South Bank University (LSBU), το Nottingham Trent University και το Brockenhurst College in the New Forest, ένα ίδρυμα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης το οποίο παρέχει και δυνατότητα πρόσβασης στην ανώτατη εκπαίδευση. Παρατίθενται, στη συνέχεια, χαρακτηριστικές αναφορές του άρθρου στο καθένα από τα τρία ιδρύματα. Επισημαίνεται πάντως ότι ένα βασικό ζήτημα που τίθεται σε όλες τις περιπτώσεις είναι η στάση των ίδιων των φοιτητών απέναντι σε μία διαδικασία συγκέντρωσης data που αφορούν τους ίδιους, με δεδομένο βέβαια ότι η διαδικασία αυτή αποσκοπεί στο όφελος των φοιτητών.

Seven departments are running a pilot this year, confirms LSBU's deputy vice-chancellor Pat Bailey, pulling all that data together "to give a running tally as to whether the student is getting better or worse at completing their course". Planned for roll out across all departments this September, the university is still grappling with a dilemma: do you want to tell student that an algorithm applied to their data shows that they're at high risk of dropping out?

"We've not yet decided how we'll do that yet", says Bailey. Students, he explains, can request any data the university holds on them at any time, but displaying automatically on their personal dashboard whether the university is predicting a good or a bad outcome is clearly a tricky prospect. It might discourage a student who's predicted to do poorly – or make one predicted to do well complacent and lazy. "It's about making sure you don't do something inadvertently that does more harm than good", says Bailey.

LSBU are hoping that this type of sophisticated use of data will mean they reduce their drop-out rate by 25%. If they achieve that they'll be the most progressive of any university, and it'll be great achievement in retention.

At Nottingham Trent University, student engagement manager Ed Foster has been leading a different pilot that looks at four factors that signal student engagement - library use, card swipes into buildings, VLE (Virtual Learning Environment) use and electronic submission of coursework - and then analyses the progression and attainment in particular groups such as male or female, widening participation, or third year students.

If a student's average level of engagement is low then only a quarter make normal progress from first to second year, he discovered. For final year students, if average engagement was high, about 80% get a 2:1 or a first. "What we saw", says Foster, "is that if you're from a BME (Black and Minority Ethnic) or low socio-economic background, then participating is a far more important factor in your progression than your background".

Foster is keen to explain that Nottingham Trent isn't just trying to keep students' bums on lecture theatre seats. "This is potentially far more about improving the learning and teaching environment, trying to deliver a more personalised experience, but at scale".

Nottingham Trent believes the tool will help retention, he says, "but equally importantly we want to help build a better sense of belonging between students and their tutors and also improve students' engagement with their course".

Brockenhurst College in the New Forest is going even further, analysing students' profiles before they even set foot on campus. The college, which has

12.000 learners offering tertiary education and pathways into higher education, has very few drop outs already. But it wants to do even better.

The college develops analytics that respond and adapt to how students engage with online content and information, and then creates a tailored learning package optimised for each individual.

They look at [students'] geo-social demographic backgrounds, their previous qualifications, how they engaged in the recruitment journey, and what they do on the website, tracking information like what they're searching for.

From day one, the technology now used by the college can understand students' learning style, and then understand the best teaching and support staff to wrap around each student, develop a suitable timetable for them, and even see if they're on the right course.

This couture-style technological tailoring kicked off last September, and the college is anticipating a 15% increase in recruitment and a 15% increase in retention as a result. If it works, then students may know that their HE experience has been driven by a computer rather than a caring human who knows them personally, but if they're happy, fulfilled and learning well, will they – or anyone – really care?

Πηγή:

The Guardian Higher Education Network – 2 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Drop out, Συμβουλευτική, Καθοδήγηση, Ηνωμένο Βασίλειο

Λοιπές αναφορές για το Ηνωμένο Βασίλειο σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 3 καταχωρήσεις Νο. 16-20

Τεύχος 4 καταχώρηση Νο. 15

Τεύχος 5 καταχώρηση Νο. 18-20

7. Ηνωμένο Βασίλειο: Τα βρετανικά πανεπιστήμια υπέρ της παραμονής στην Ευρωπαϊκή Ένωση

Η ηλεκτρονική έκδοση *The Guardian Higher Education Network* αναφέρθηκε στις 31 Ιουλίου 2015 σε άρθρο που δημοσιεύτηκε στον *Guardian* με τίτλο [“Universities throw weight behind case for keeping Britain in European Union”](#). Το άρθρο αναφέρεται στην καμπάνια που ξεκίνησαν τα βρετανικά πανεπιστήμια μέσω της οργάνωσης *Universities UK* (αντίστοιχης με τις Συνόδους Πρυτάνεων άλλων ευρωπαϊκών χωρών), προκειμένου να υποστηρίξουν την παραμονή του Ηνωμένου Βασιλείου στην Ευρωπαϊκή Ένωση ενόψει του αναμενόμενου δημοψηφίσματος. Παρατίθενται, στη συνέχεια, σχετικές αναφορές του άρθρου καθώς επίσης και αποσπάσματα από ομιλίες της Dame Julia Goodfellow, vice chancellor of the University of Kent και πρόεδρο της *Universities UK*.

University chiefs are to back Britain's membership of the EU ahead of the in/out referendum. Vice-chancellors will hail the “overwhelmingly positive impact” of the union as they launch a campaign.

Dame Julia Goodfellow, president of the *Universities UK*, says that the universities must “stand up and be counted”. It is abundantly clear that the UK's membership of the European Union has an overwhelmingly positive impact on our world-leading universities, enhancing university research and teaching.

The case for staying in Europe is about ensuring the future prosperity of the UK. It's about maximising the chances of new discoveries that enhance the society in which we live, it's about the UK's standing in the world, it's about British jobs, and it's about opportunities for British people now and in the future.

By supporting collaboration and breaking down international barriers, the EU helps universities to carry out cutting-edge research and make discoveries that improve people's lives and enhance the UK's global influence.

Η καμπάνια των βρετανικών πανεπιστημίων εγκαινιάστηκε στις 27 Ιουλίου 2015 με τον τίτλο “Universities For Europe”. Η Universities UK εξέδωσε σχετικό [δελτίο τύπου](#), ενώ η καμπάνια διαθέτει και σχετική [ιστοσελίδα](#).

Πηγή:

The Guardian Higher Education Network – 31 July 2015
ACA Newsletter ‘Education Europe’, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Βρετανικά πανεπιστήμια και Ευρωπαϊκή Ένωση, Ευρωπαϊκή Ένωση, Ηνωμένα Βασίλειο

8. Γαλλία: Εθνικό Σχέδιο για τις συνθήκες σπουδών και διαβίωσης των φοιτητών

Η ηλεκτρονική έκδοση University World News δημοσίευσε στο τεύχος 375 (12 Ιουλίου 2015) άρθρο της Jane Marshall με τίτλο [“France: Fees freeze and plan to improve students' conditions”](#). Το άρθρο αναφέρεται ουσιαστικά σε δύο θέματα. Το πρώτο θέμα αφορά την απόφαση της γαλλικής κυβέρνησης να μην αυξήσει το ποσό που καταβάλλουν οι φοιτητές για δικαίωμα εγγραφής (droit d'inscription) παρά τη σχετική έκθεση του Υπουργείου Οικονομικών και της General Inspectorate of Administration of National Education and Research, σύμφωνα με την οποία η αύξηση του δικαιώματος εγγραφής στο ποσό των 1000 ευρώ ετησίως θα απέφερε πρόσθετη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων ύψους 767 εκατ. ευρώ. Η διατήρηση του δικαιώματος εγγραφής στο ίδιο επίπεδο ανακοινώθηκε από κοινού στις 6 Ιουλίου 2015 από τη Najat Vallaud-Belkacem, minister for national education, higher education and research, και τον Thierry Mandon, που είναι νέος state secretary for higher education and research. Σύμφωνα με το άρθρο, το ύψος των δικαιωμάτων εγγραφής που καταβάλλουν οι φοιτητές στα δημόσια ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης ανέρχεται σε 184 ευρώ για την license, σε 256 ευρώ για το master, σε 391 ευρώ για το διδακτορικό και σε 610 ευρώ για δίπλωμα μηχανικού.

Η παραπάνω ανακοίνωση από την Vallaud-Belkacem και τον Mandon συνοδεύτηκε από την δημοσιοποίηση του report με τίτλο “Plan National de Vie Étudiante”, το οποίο περιέχει σειρά μέτρων για τη βελτίωση των συνθηκών σπουδών και διαβίωσης των φοιτητών που σπουδάζουν στα γαλλικά πανεπιστήμια. Το report ετοιμάστηκε από ομάδα εργασίας στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι των φοιτητών, των ιδρυμάτων, των υπουργείων, των τοπικών αρχών και διαφόρων οργανώσεων. Παρατίθενται, στη συνέχεια, οι αναφορές του άρθρου σε βασικά χαρακτηριστικά του report αυτού.

The ‘Plan National de Vie Étudiante’ contains 54 recommendations under four main themes – simplifying procedures and access to rights; improving students' conditions of living and studying; improving student healthcare; galvanising campus life and student involvement.

The plan covers such areas as cutting bureaucracy, help for foreign students and students taking paid employment, promoting sport and culture,

and provision for disabled students.

An important feature is the launch in September of a comprehensive ‘one-stop student life’ website to provide all the information students and future students need, such as advice on housing and claiming benefits.

Ενδιαφέρον έχει εν προκειμένω η στάση της Εθνικής Φοιτητικής Ένωσης της Γαλλίας (Union Nationale des Etudiants de France – UNEF). Η UNEF χαιρέτισε την απόφαση για μη αύξηση των διδάκτρων.

UNEF repeated its “opposition to all kinds of increase to university enrolment fees, the principal consequence of which would be to aggravate social selection in access to studies”.

Επίσης, χαιρέτισε και τις γενικές κατευθύνσεις του Plan National de Vie Étudiante, παράλληλα όμως άσκησε και κριτική στο όλο σχέδιο. Παρατίθενται, στη συνέχεια, οι αναφορές του άρθρου στα στοιχεία κριτικής της UNEF.

UNEF criticised the plan’s “tight budgetary framework which rules out for now any new investment in the grants system”, but approved “some of the report’s proposals which will be useful in fighting insecurity”.

Although pleased at the freeze in fees, UNEF said that “students, even those with grants” had lost purchasing power since François Hollande had become president in 2012, and “the new academic year will be the most difficult for a long time”.

The student plan “must not be a ‘zero-euros plan’. It would not be acceptable for students to pay the consequences of austerity”, UNEF said, and it demanded funding for an additional 100.000 grants so all students whose parents’ income fell below the median could claim; and a 2,5% increase in grants to compensate for the loss of students’ purchasing power since 2012.

UNEF said it would be particularly vigilant over the application of the plan’s measures regarding access to social benefits, housing and healthcare, and to the administrative processes foreign students had to go through.

Πηγές:

University World News Global Edition, Issue 375, 12 July 2015

ACA Newsletter ‘Education Europe’, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Δίδακτρα, Συνθήκες σπουδών και διαβίωσης, Γαλλία

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 1 καταχώρηση No. 2

Τεύχος 2 καταχώρηση No. 50

Λοιπές αναφορές για την Γαλλία σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 2 καταχώρηση No. 20

Τεύχος 5 καταχώρηση No. 26

9. Ισπανία: Πρώτες κινήσεις του νέου Υπουργού Παιδείας

Στις 25 Ιουνίου 2015 ο Ισπανός Πρωθυπουργός Mariano Rajoy όρισε νέο Υπουργό Παιδείας, Πολιτισμού και Αθλητισμού, τον Íñigo Méndez de Vigo. Η πρώτη κίνηση του νέου Υπουργού ήταν η εξαγγελία ενός σχεδίου με την ονομασία “Knowledge Map of Spanish Universities”. Το σχέδιο του Υπουργού αποσκοπεί στην ανάδειξη των

ισχυρότερων γνωστικών και επιστημονικών περιοχών κάθε πανεπιστημίου. Με τον τρόπο αυτό, θα αναδειχθούν, κατά τον Υπουργό, τα κορυφαία ισπανικά πανεπιστήμια στην εκπαίδευση και στην έρευνα ανά τις διάφορες γνωστικές και επιστημονικές περιοχές, γεγονός το οποίο θα ενισχύσει τη διεθνή ελκυστικότητά τους, ενώ παράλληλα θα βοηθήσει τους μελλοντικούς φοιτητές να επιλέξουν τα πανεπιστήμια και τα αντικείμενα στα οποία θα σπουδάσουν με βάση τα στοιχεία εκείνα που κυρίως τους ενδιαφέρουν.

Ο Υπουργός δεν έχει διευκρινίσει προς το παρόν πώς θα υλοποιηθεί στην πράξη το σχέδιό του. Έχει αφήσει όμως να διαφανούν οι προθέσεις του καθώς έχει ήδη αποκαλύψει τρεις άξονες στους οποίους θα μπορούσε να “χτιστεί” το “knowledge map”. Πρόκειται για την απασχολησιμότητα των πτυχιούχων, την ικανότητα για ερευνητική καινοτομία και την ικανότητα για προσέλκυση ταλέντων από το εξωτερικό.

Πηγή:

ACA Newsletter “Education Europe”, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Αποτύπωση πανεπιστημίων, Ισπανία

Λοιπές αναφορές για την Ισπανία σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 1 καταχώρηση No. 26

10. Νορβηγία: Έχουν πραγματικό κοινωνικό αντίκρισμα οι ελεύθερες και δωρεάν πανεπιστημιακές σπουδές;

Η ηλεκτρονική πλατφόρμα *Al-Fanar Media* δημοσίευσε στις 1 Ιουλίου 2015 άρθρο του Jon Marcus με τίτλο [“In Norway, where college is free, children of uneducated parents still don’t go”](#). Το άρθρο αναφέρεται μεν στην Νορβηγία, πλην όμως επιχειρεί μια συγκριτική ανάλυση με τις ΗΠΑ, προκειμένου να θεμελιώσει την άποψη ότι τα παιδιά οικογενειών με χαμηλό μορφωτικό επίπεδο δεν προχωρούν σε πανεπιστημιακές σπουδές, είτε αυτές είναι ελεύθερες και εντελώς δωρεάν (όπως συμβαίνει στη Νορβηγία), είτε αυτές είναι ιδιαίτερα δαπανηρές κυρίως λόγω υψηλών διδάκτρων (όπως συμβαίνει στις ΗΠΑ). Παρατίθενται, στη συνέχεια, οι εισαγωγικές παράγραφοι του άρθρου.

All Norwegians have the same tuition-free access to college, no matter what their backgrounds. Every student gets the same allowance for living expenses.

But something surprising is happening in Norway, which explains a similar phenomenon in the United States that has been thwarting efforts to increase the number of Americans pursuing higher education.

Even though tuition is almost completely free here, Norwegians whose parents did not go to college are just as unlikely to go themselves as Americans whose parents did not go to college.

This conundrum demonstrates a critical point that’s widely misunderstood, according to higher-education experts: money is not the only thing keeping first-generation students from seeking degrees.

Το άρθρο συνεχίζει με αναφορές στα σχετικά ποσοτικά δεδομένα μέσα από τις οποίες θεμελιώνονται οι παραπάνω απόψεις.

What happens is that – even though it’s essentially free – only 14 percent of

children from the least-educated families in Norway go to college, compared to 58 percent of children from the most-educated families.

That's almost exactly the same proportion as in the United States, where the cost of college is borne largely by students and their families, and where OECD reports that only 13 percent of children of parents without higher educations end up getting degrees themselves.

Μέσα από την ανάλυση που ακολουθεί επιχειρείται να θεμελιωθεί η άποψη ότι τελικά στην Νορβηγία, μια χώρα όπου η πολιτική ίσων ευκαιριών στην εκπαίδευση αποτελεί πρώτη προτεραιότητα, το μορφωτικό περιβάλλον στο οποίο μεγαλώνει ένας νέος – και κατ' επέκταση το κοινωνικοοικονομικό υπόβαθρο της οικογένειας – καθορίζουν σε σημαντικό βαθμό το κατά πόσο θα ακολουθήσει την οδό της ανώτατης εκπαίδευσης, παρά τις συνθήκες (και τις πολιτικές) ελεύθερης πρόσβασης και δωρεάν σπουδών.

Δuo λόγια για τον συγγραφέα του άρθρου:

Jon Marcus is the higher-education editor of The Hechinger Report, an electronic platform specialised in issues on innovation and inequality in education.

Πηγή:

Al-Fanar Media – 1 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Ισότητα ευκαιριών, Ελεύθερη πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση, Δωρεάν ανώτατη εκπαίδευση, Νορβηγία

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 1 καταχώρηση No. 14

Τεύχος 4 καταχωρήσεις No. 9, 19

Τεύχος 5, καταχώρηση No. 30

Λοιπές αναφορές για τη Νορβηγία σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 3 καταχώρηση No. 27 (Nordic countries)

Τεύχος 4 καταχώρηση No. 21

Τεύχος 5 καταχώρηση No. 25

11. ΗΠΑ: Κάτω από αυστηρό έλεγχο τα επαγγελματικά κολέγια

Το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Παιδείας των ΗΠΑ αποφάσισε να ασκήσει αυστηρότερο έλεγχο πάνω στα επαγγελματικά κολέγια (career colleges), προκειμένου να βάλει τέλος στις αναποτελεσματικές και ασυνεπείς πρακτικές τους. Τα career colleges είναι μεταδευτεροβάθμια, κερδοσκοπικά (for-profit) ιδρύματα που παρέχουν επαγγελματική εκπαίδευση. Κατά την εκτίμηση του Υπουργείου Παιδείας, τα career colleges ελάχιστα ανταποκρίνονται στον ρόλο τους και στην αποστολή τους που είναι η προετοιμασία των φοιτητών τους για επικερδή απασχόληση σε κατοχυρωμένα και αναγνωρισμένα επαγγέλματα (gainful employment in a recognised occupation). Σύμφωνα με τη νέα νομοθεσία της Κυβέρνησης Ομπάμα (που τέθηκε σε ισχύ από 1 Ιουλίου 2015), όλα τα προγράμματα που οδηγούν σε ένα πιστοποιητικό ή σε ένα δίπλωμα πρέπει να αποδεικνύουν την αξία τους διαφορετικά θα χάνουν την κρατική χρηματοδότηση. Για τον σκοπό δε αυτόν πρέπει τα προγράμματα αυτά να επιδεικνύουν διαφάνεια και λογοδοσία, αποδεικνύοντας ότι αξίζουν την επένδυση που γίνεται επάνω τους από την πλευρά των φοιτητών αλλά και των φορολογουμένων.

Το όλο θέμα αναλύεται σε [σχετική ανακοίνωση](#) του Ομοσπονδιακού Υπουργείου Παιδείας των ΗΠΑ. Παρατίθεται στη συνέχεια η εισαγωγική παράγραφος της ανακοίνωσης.

Over the past six years, the Obama Administration has taken comprehensive action to tackle one of the biggest problems in higher education: abusive practices in the career college industry. Today marks a milestone in that fight, as the Administration's signature effort to protect students and taxpayers – the gainful employment regulations – go into effect, strengthening oversight that will end the flow of federal student aid to career training programs that leave students buried in debt with few opportunities to repay it. In addition, as part of the Department's work to call for shared responsibility in holding colleges accountable, states now must meet minimum requirements in approving institutions that operate in their state and make sure students have a system through which they can file complaints.

Στην ανακοίνωση γίνεται και μία αναφορά στην gainful employment regulation.

What the gainful employment regulation does: To qualify for federal student aid, the law requires that most for-profit programs and certificate programs at private non-profit and public institutions prepare students for "gainful employment in a recognized occupation". The regulations distinguish programs that provide affordable training that leads to well-paying jobs from programs that leave students with poor earnings prospects and high amounts of debt. They support greater accountability for colleges by requiring institutions to provide key information on program costs, whether students graduate, how much they earn, and how much debt they may accumulate. These required standard disclosures empower students to compare across career college programs when searching for and selecting a program. The regulations also help the Department in its efforts to protect students from deceptive practices on the part of some for-profit colleges.

Με βάση τα διαθέσιμα στοιχεία, το Υπουργείο Παιδείας εκτιμά ότι δεν θα μπορέσουν να αντεπεξέλθουν στα απαιτούμενα accountability standards περί τα 1.400 προγράμματα στα οποία φοιτούν περί τους 840.000 φοιτητές (το 99% των οποίων αφορά κερδοσκοπικά ιδρύματα). Στην ανακοίνωση του Υπουργείου Παιδείας αναφέρεται ότι η υλοποίηση της νέας νομοθεσίας συναντά ήδη μεγάλες αντιδράσεις τόσο από τη βιομηχανία των career colleges, όσο και από τους συμμάχους τους στο Κογκρέσο. Το Υπουργείο Παιδείας όμως είναι αποφασισμένο να εφαρμόσει τη νομοθεσία χωρίς παρεκκλίσεις. Το Υπουργείο επικαλείται δε στην ανακοίνωσή του την οριστική διακοπή της λειτουργίας των Corinthian Colleges πριν μερικούς μήνες (βλ. InfoNews τεύχος 4 καταχώρηση No. 27).

Πηγή:
ACA Newsletter "Education Europe", Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Επαγγελματικά κολέγια, ΗΠΑ

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 4 καταχώρηση No. 27

Λοιπές αναφορές για τις ΗΠΑ σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 1 καταχωρήσεις No. 18-20
Τεύχος 2 καταχώρηση No. 23
Τεύχος 3 καταχωρήσεις No. 30-33
Τεύχος 4 καταχωρήσεις No. 27-29

12. Μια νέα πρωτοβουλία: Το “BRICS Network University”

Η ηλεκτρονική έκδοση University World News παρουσίασε στο τεύχος 375 (12 Ιουλίου 2015) δημοσίευμα της multimedia έκδοσης Sputnik International με τίτλο [“BRICS Network University to expand access to education”](#). Το δημοσίευμα αναφέρεται στη δημιουργία του BRICS Network University, ενός εκπαιδευτικού consortium το οποίο αναμένεται να δώσει ώθηση στις συνεργασίες μεταξύ των κορυφαίων πανεπιστημίων των χωρών που συγκροτούν την ένωση BRICS (Brazil, Russia, India, China, South Africa), καθώς επίσης και στις ανταλλαγές φοιτητών, διδασκόντων και ερευνητών. Όπως αναφέρεται στο δημοσίευμα, η επίσημη έναρξη του BRICS Network University προβλέπεται για τον Σεπτέμβριο 2015. Παρατίθενται, στη συνέχεια, ορισμένες χαρακτηριστικές αναφορές του δημοσιεύματος.

Economic success of the BRICS member states depends on the specialists who will be implementing our joint projects. And one of the main tasks is to expand the access to higher education for the youth. One of the key aspects of cooperation [between the BRICS countries] in the sphere of education is the establishment of the BRICS Network University.

Using new technologies will allow to unite universities, research centres and innovation clusters of the bloc. The development and exchange of science and technologies will help BRICS countries boost their competitiveness.

Πηγή:

University World News Global Edition, Issue 375, 12 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Δίκτυα πανεπιστημίων, Πανεπιστήμια-Δίκτυα, BRICS

13. Συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης και χωρών Κεντρικής Ασίας

Στις 25 και 26 Ιουνίου 2015 πραγματοποιήθηκε στη Ρίγα της Λετονίας η πρώτη συνάντηση μεταξύ Υπουργών Παιδείας χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κεντρικής Ασίας. Στη συνάντηση συμμετείχαν από πλευράς χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης οι Υπουργοί της Λετονίας, του Ηνωμένου Βασιλείου, της Ισπανίας, της Σουηδίας, της Εσθονίας και της Πολωνίας και από πλευράς χωρών της Κεντρικής Ασίας οι Υπουργοί του Καζακστάν, του Κιργιστάν, του Τουρκμενιστάν, του Τατζικιστάν και του Ουζμπεκιστάν. Στη συνάντηση εκπροσωπήθηκε και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Όπως αναφέρεται και στο σχετικό [δελτίο τύπου](#) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, αντικείμενο της συνάντησης ήταν η στενότερη συνεργασία μεταξύ των δύο μερών στον τομέα της ανώτατης εκπαίδευσης και στον τομέα της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης. Οι εργασίες της συνάντησης ολοκληρώθηκαν με την υπογραφή σχετικού [κοινού ανακοινωθέντος](#). Παρατίθενται, στη συνέχεια, αναφορές στα σχετικά με την ανώτατη εκπαίδευση σημεία του κοινού ανακοινωθέντος.

14. They [Ministers] recognised that cooperation and exchange of experience on development of NQFs (National Qualifications Frameworks) between Central Asian and EU countries promotes HE and VET students' and graduates' mobility, as well as employability within Central Asian and within the EU countries.

15. Ministers underlined the importance of the exchange of information on the recognition of qualifications and diplomas, implementation of learning

outcomes, diploma supplement and credit systems. Transparency of educational standards and curricula in HE and VET is an important aspect in facilitating recognition of learning outcomes and mobility.

16. Ministers stressed that the Erasmus+ programme, like Tempus in the past, should continue promoting the development of common principles and prerequisites for recognition of qualifications and diplomas and the development of qualification frameworks.

17. Ministers noted the importance of independent and transparent national quality assurance and accreditation systems in order to increase trust of employers/professional organisations and education institutions in the quality of VET and HE.

19. Central Asian Ministers, underlining the need of development of quality assurance systems, supported further initiatives for training experts and trainers in quality related issues in the framework of EU education projects in the field of VET and HE.

20. Ministers recognised that the analysis of labour markets and the needs of employers are of crucial importance for improving HE and VET systems and the employability of graduates. They called for measures to promote effective collaboration between all levels of VET, HE, professional organisations and employers (particularly small and medium-sized enterprises) including the update of curricula and NQFs, calling for support to set up national sector skills councils to provide a bridge between the labour market and the education and training systems. Ministers agreed that enhanced cooperation with stakeholders, including social partners and enterprises, provide a significant contribution in the development of VET. Ministers also pointed out that in a rapidly changing labour market, lifelong learning is crucial to anticipate new needs, increase capacity-building and ensure self-fulfilment of citizens. In that process digital learning should also be developed.

Πηγή:

ACA Newsletter ‘Education Europe’, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Συνεργασία Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κεντρικής Ασίας

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 4 καταχωρήσεις Νο. 32-33

14. Πακιστάν: Δημιουργία νέων πανεπιστημίων και νέων campuses

Στο τεύχος 3 (καταχώρηση Νο. 42) του InfoNews είχε περιληφθεί άρθρο της ηλεκτρονικής έκδοσης *University World News* όπου παρουσιαζόταν το πρόβλημα της ποιότητας των πανεπιστημίων του Πακιστάν. Σύμφωνα με εκείνο το άρθρο, το πρόβλημα αποδίδεται κατά κύριο λόγο στη μεγάλη και περίπου ανεξέλεγκτη αύξηση του αριθμού των πανεπιστημίων κατά την περίοδο 2002-2015. Στο πρόσφατο τεύχος 375 (12 Ιουλίου 2015) της ίδιας ηλεκτρονικής έκδοσης παρουσιάζεται ένα νέο άρθρο του ίδιου συγγραφέα (Riazul Haq) το οποίο έχει δημοσιευτεί επίσης στον ιστότοπο της εφημερίδας *The Express Tribune* με τίτλο [“Pakistan: In next three years Higher Education Commission plans five new universities, 36 campuses”](#). Το άρθρο αναφέρεται στην απόφαση της Higher Education Commission (HEC) να δημιουργηθούν πέντε νέα πανεπιστήμια παράλληλα με 36 campuses, η οποία μάλιστα συνοδεύεται και από την απόφασή της να αναβαθμίσει εννέα ακόμη από τα υφιστάμενα πανεπιστήμια και να τα μετατρέψει σε ολοκληρωμένα πανεπιστήμια με campuses σε ολόκληρη τη χώρα.

Το φιλόδοξο αυτό σχέδιο της HEC, το οποίο προβλέπεται να υλοποιηθεί μέσα στην επόμενη τριετία, αποσκοπεί στη μέγιστη δυνατή κάλυψη της χώρας σε ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης τόσο σε ό,τι αφορά τις περιφέρειες όσο και σε ό,τι αφορά τις επαρχίες. Όπως σημειώνεται στο άρθρο, στο Πακιστάν υπάρχουν σήμερα 171 δημόσια και ιδιωτικά πανεπιστήμια, καθώς επίσης και 88 sub-campuses. Με τους αριθμούς αυτούς, η κάλυψη των επιμέρους γεωγραφικών-διοικητικών περιοχών σε ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης ποικίλλει από 100% (στην περιοχή της πρωτεύουσας Islamabad) μέχρι και αρκετά κάτω από 70% σε άλλες περιοχές. Αυτήν ακριβώς τη μη ισόρροπη κατάσταση επιδιώκει να αντιμετωπίσει το τριετές σχέδιο, ανεβάζοντας την κάλυψη στο 100% σε όλες σχεδόν τις περιοχές.

Συμπληρωματική σημείωση Δ. Κλάδη:

Πρέπει να σημειωθεί πάντως ότι, παρ' όλο που έχει γραφεί από τον ίδιο συγγραφέα, το άρθρο που παρουσιάζεται στην παρούσα καταχώρηση δεν συσχετίζεται με τα προβλήματα ποιότητας της ανώτατης εκπαίδευσης στο Πακιστάν όπως αυτά εντοπίστηκαν στην καταχώρηση Νο. 42 του τεύχους 3 του InfoNews.

Πηγή:

University World News Global Edition, Issue 375, 12 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Δημιουργία νέων πανεπιστημίων, Περιφερειακή ανάπτυξη και ανώτατη εκπαίδευση, Πακιστάν

Λοιπές αναφορές για το Πακιστάν σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 3 καταχώρηση Νο. 42

Τεύχος 5 καταχώρηση Νο. 16

15. Αφρική: Κέντρα Αριστείας Ανώτατης Εκπαίδευσης

Η ηλεκτρονική έκδοση *University World News* δημοσίευσε στο τεύχος 374 (5 Ιουλίου 2015) άρθρο της Karen MacGregor με τίτλο [“Steady progress for Africa’s 19 centres of excellence”](#). Το άρθρο αναφέρεται στην εξέλιξη του προγράμματος “Africa Higher Education Centres of Excellence” ή ACE Project το οποίο δρομολογήθηκε τον Απρίλιο 2014 και προβλέπεται να διαρκέσει ως το τέλος του 2018. Το συνολικό κόστος του Project ανέρχεται στα 290 εκατ. δολάρια. Τα 150 εκατ. δολάρια αποτελούν δάνειο της Διεθνούς Τράπεζας και το υπόλοιπο ποσό προέρχεται από άλλες πηγές. Στην αρχική φάση η πρωτοβουλία εστιάστηκε σε επτά χώρες της Δυτικής Αφρικής (Μπενίν, Μπουρκίνα Φάσο, Καμερούν, Γκάνα, Νιγηρία, Σενεγάλη και Τόγκο). Στη φάση αυτή περιλήφθηκαν στο Project 19 Κέντρα (μεταξύ των 52 που υπέβαλαν αιτήσεις), με την Νιγηρία να κερδίζει την μερίδα του λέοντος με 10 Κέντρα. Ήδη πλέον ετοιμάζεται η επέκταση του Project και σε χώρες της Νότιας και της Ανατολικής Αφρικής. Σε ενδιαμέση έκθεση αξιολόγησης της Διεθνούς Τράπεζας διαπιστώνεται ήδη σημαντική πρόοδος στην υλοποίηση του Project. Η πρόοδος περιλαμβάνει 3.510 φοιτητές οι οποίοι παρακολουθούν εξειδικευμένα προγράμματα μικρής διάρκειας (specialised short courses) ή προγράμματα Master ή εκπονούν διδακτορικές διατριβές. Επίσης, 2.281 φοιτητές απασχολούνται σε προγράμματα internships και placements. Ιδιαίτερα ενδιαφέρον όμως είναι το γεγονός ότι τα υφιστάμενα Κέντρα μπόρεσαν μέσα από τη δράση τους σε αυτό το μικρό χρονικό διάστημα να δημιουργήσουν έσοδα ύψους 5,8 εκατ. δολαρίων. Παρατίθενται, στη συνέχεια, αποσπάσματα του άρθρου όπου περιγράφονται σε γενικές γραμμές οι στόχοι του ACE Project.

The ACE development objective is to support recipients “to promote regional specialisation among participating universities in areas that address regional challenges by strengthening the capacities of these universities to deliver quality training and applied research”.

There are two project components. The first is strengthening 19 centres of excellence in higher education institutions “to produce highly skilled graduates and applied research to help address specific regional development challenges”, at a cost of US\$140,8 million.

The second component, worth US\$9,2 million, is to enhance regional capacity, evaluation and collaboration and it has three sub-components.

Παρατίθενται, τέλος, αναφορές του άρθρου σε βασικά προβλήματα που ανέκυψαν κατά την υλοποίηση του Project, όπως εξήγησε σε συνέντευξή του στο University World News ο Andreas Blom, project leader από την Διεθνή Τράπεζα.

The three main challenges facing the ACEs were attracting regional students – “a problem for 10 to 12 ACEs, but with progress” – shortages of academics to take on new programmes and doctorates, and a “steep learning curve for interaction with the private sector, meeting international quality benchmarks, and generation of external revenue”.

Andreas Blom added that other difficulties ranged from management to politics, funding and gender.

There were also problems around industry collaboration. However, multinational companies had expressed considerable interest in the African centres of excellence – for instance Microsoft, Total and some pharmaceutical firms.

But the universities sometimes need to adapt to that change in culture. Some are very good, others are a little more slow. So we need to do more sharing of experience. We have been discussing the need for universities to change a little, and getting out to the large African companies.

Ο Andreas Blom θίγει και το θέμα της βιωσιμότητας του εγχειρήματος μετά το 2018 όταν θα έχει λήξει το δάνειο της Διεθνούς Τράπεζας. Το κρίσιμο σημείο εν προκειμένω είναι ότι όλα τα Κέντρα του ACE Project “χτίζονται” και “χτίζουν” πάνω σε υφιστάμενες ήδη πρωτοβουλίες. Όπως λέει ο Blom, έχουν επιλεγεί οι καλύτερες από τις πρωτοβουλίες αυτές. Ο στόχος δε του Project είναι να ανεβάσει σημαντικά το επίπεδό τους τόσο από άποψη ποιότητας όσο και από άποψη αποτελεσματικότητας.

Πηγή:

University World News Global Edition, Issue 374, 5 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Κέντρα Αριστείας, Διεθνής Τράπεζα, Αφρική

Λοιπές αναφορές για την Αφρική συνολικά σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 1 καταχωρήσεις No. 15-16

Τεύχος 2 καταχωρήσεις No. 38-39

Τεύχος 3 καταχώρηση No. 48

Τεύχος 4 καταχωρήσεις No. 37-38Γ

Τεύχος 5 καταχωρήσεις No. 33-34

16. Αραβικές χώρες: Προβληματισμοί για τη χρησιμοποίηση της αγγλικής γλώσσας στα αραβικά πανεπιστήμια

Η ηλεκτρονική πλατφόρμα *Al-Fanar Media* δημοσίευσε στις 1 Ιουλίου 2015 άρθρο της Ursula Lindsey με τίτλο [“How Teaching in English Divides the Arab World”](#). Πρόκειται για αναδημοσίευση από την εφημερίδα *The Chronicle of Higher Education*. Το άρθρο

αναφέρεται στην εξάπλωση της χρήσης της αγγλικής γλώσσας στα αραβικά πανεπιστήμια, σημειώνοντας όμως ότι η σχετική τάση δεν είναι γενικευμένη, καθώς υπάρχουν αρκετές επιφυλάξεις και διατυπώνονται πολλές κριτικές. Όπως αναφέρει όμως το άρθρο, οι ελπίδες και οι αμφιβολίες σχετικά με την εξάπλωση της αγγλικής γλώσσας αντανακλούν, στην ουσία, τις γενικότερες τάσεις που αναπτύσσονται παγκόσμια γύρω από την ευρύτατα διαδεδομένη σύγχρονη lingua franca.

Στην εξάπλωση της αγγλικής γλώσσας στις αραβικές χώρες έχει συμβάλει και η δημιουργία παραρτημάτων ευρωπαϊκών και, κυρίως, αμερικανικών πανεπιστημίων. Παρατίθενται στη συνέχεια μερικές από τις εισαγωγικές αναφορές του άρθρου.

A sentiment is driving major changes in higher education in the Arab world. New private colleges that teach in English are popping up, while public universities have made English the language of instruction for certain fields – particularly scientific ones – or sometimes on the whole campus.

But the enthusiasm for English isn't universal. Sceptics note that switching to English does not solve all the underlying problems of troubled educational systems. Some see the turn away from their native language as a threat to Arab identity. Others worry that English-language education exacerbates the divide between the haves and have-nots. For a small minority of graduates English is the gateway to the global economy. But millions more are left behind.

In the small, oil-wealthy emirates of the Persian Gulf, where most of the population is made up of expatriate workers, English is already the most commonly used language. But its predominance is a source of anxiety among locals. If English is the language of the future, they wonder, does that mean Arabic is already part of the past?

Governments in the United Arab Emirates and Qatar have promoted teaching in English as part of their efforts to modernise. They subsidise branches of American universities and have made English the language of instruction at national universities. Such changes, however, can be contentious.

Το άρθρο περιέχει μερικές ενδιαφέρουσες αναφορές σε συγκεκριμένες περιπτώσεις όπου καταγράφονται διαφορετικές προσεγγίσεις στη χρήση της αγγλικής γλώσσας. Ως τέτοιες αναφέρονται οι περιπτώσεις του Κατάρ, των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων, της Αιγύπτου και του Μαρόκου.

Qatar

Qatar University is a prime example. Teaching in English was one of the reforms introduced here by Sheikha Abdulla Al Misnad, the institution's president since 2003. "I look at English not as a language, but as a skill", she says. "It's like how you need to learn to use the computer, the Internet. But most people look at English as a whole mechanism, a system of values, a way of thinking".

The conversion to English was not easy for many students, whose secondary-school education is in Arabic. To get into Qatar University, they had to pass an entrance examination or enroll in an English-foundation program. These hurdles have led to complaints, and to a debate over whether a national university should teach in a foreign language.

In 2012 the country's Supreme Education Council unexpectedly decreed that Arabic would become Qatar University's "official teaching language", and

that the faculties of law, international affairs, mass communication, and management would shift to teaching in Arabic. Other faculties, such as engineering, were allowed to continue to teach in English.

Ms. Al Misnad acknowledges that the English requirement was a barrier to some Qatari students. Enrollment at the university almost doubled, to over 10.000, after it was lifted. But Qataris must come to terms with English's role in the world, she argues: "Just like when the Arab civilization was at its highest, Europeans used to come to learn Arabic because most knowledge, science, and human history was written in Arabic".

The university still requires that students take several English-language classes to graduate, she notes.

United Arab Emirates

A similar debate has taken place in the United Arab Emirates, where some officials at Zayed University have insisted that "Arabic has to come first". For now the language of instruction at the national university is English.

A lot of this back-and-forth on the language is a nod toward traditional ideas, conservatism. Not everyone is happy with how fast the Gulf countries have developed. People don't want to feel that there's nothing left that's purely Emirati.

Egypt

In other parts of the Arab world, the concern is not that English threatens identity but that it deepens inequality. In Egypt, the Arab world's most populous country, English has been part of the school curriculum for years. But the quality of public education is so poor that students don't acquire any proficiency.

At Egyptian universities, as in most Arab countries, Islamic studies, social sciences, and humanities are taught in Arabic. The sciences, medicine, and engineering – the most prized degrees – are taught in English.

In reality, the engineering classes at Cairo University are conducted in a mix of English and Arabic. People are coming from all the schools in Egypt and are not very good in English. There are a hundred or more students in a lecture hall. The professors have to make sure that everyone understood.

With public education unable to guarantee fluency in English, private schools and colleges have proliferated in Egypt, with one of their main selling points that they teach in English. But not many families can afford to send their children there.

The devaluation of one's native tongue – socially and on the job market – is bound to create resentment. Economic inequality and the lack of opportunities for young people was a primary factor behind the uprisings in Egypt and elsewhere in 2011. Today the country's economy remains weak, and unemployment is particularly high among university graduates.

[In this regard] English can be elitist. Those who can afford it will be able to learn it and get the better jobs. It's a human-rights, an equity issue.

Morocco

While the spread of English has unsettled much of the region, there are Arab countries where it is embraced as a new way forward. Morocco went through debates on language and identity decades ago, upon gaining independence from France.

“It was a struggle between people calling for identity and authenticity and other people calling for modernity”, says Driss Ouaouicha, president of the University of Al Akhawayn, which was created by the Moroccan government and modeled on American liberal-arts colleges, with classes in English. The country’s educational system ended up split between Arabic and French, satisfying no one.

English seems to offer a fresh start, he says. “An advantage of English in our particular context is that it’s not associated with the colonizer”, says Mr. Ouaouicha. “We don’t have bitter memories. There’s no bad blood, bad history”.

Last fall Lahcen Daoudi, minister of higher education and scientific research, called for new faculty hires at Moroccan universities to be proficient in English. In January, the Supreme Council for Education recommended that English be adopted as the country’s first “strategic” teaching language after Arabic.

Το άρθρο τελειώνει με μια ενδιαφέρουσα προειδοποίηση προς τα πανεπιστήμια που θέλουν να καθιερώσουν διδασκαλία στην αγγλική γλώσσα. Μία τέτοια κίνηση προϋποθέτει και απαιτεί πόρους και κατάλληλη προετοιμασία του εδάφους. Και απαιτεί εκπαίδευση, όχι μόνο των φοιτητών αλλά και των διδασκόντων. Παρατίθεται η χαρακτηριστική καταληκτική αναφορά του άρθρου.

Too often universities that want to switch to English are not mindful of what’s happening in the classroom: Faculty are struggling to teach in English, students are struggling to learn in it, and the conversation is reduced to the lowest common denominator.

Πηγή:

Al-Fanar Media – 1 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Η αγγλική ως γλώσσα διδασκαλίας στα πανεπιστήμια, Αραβικές Χώρες

Λοιπές αναφορές για τις Αραβικές Χώρες συνολικά σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 2 καταχωρήσεις Νο. 35-36

Τεύχος 3 καταχωρήσεις Νο. 46-47

Τεύχος 4 καταχώρηση Νο. 42

Τεύχος 5 καταχώρηση Νο. 16

17. ETER: Ένα νέο μητρώο (register) για τα ευρωπαϊκά ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης

Το [ETER \(European Tertiary Education Register\)](#) είναι στην ουσία ένα project της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο υλοποιείται από την Directorate General for Education and Culture σε συνεργασία με την Directorate General for Research and Innovation και την EUROSTAT. Το project αποσκοπεί στη δημιουργία ενός μητρώου (register) των ευρωπαϊκών ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης, το οποίο θα παρέχει πληροφορίες, στοιχεία και δεδομένα (data) για τον αριθμό των φοιτητών τους, των πτυχιούχων τους και του προσωπικού τους, για τις κατανομές κατά φύλο και εθνικότητα, για τα διεθνή διδακτορικά τους, για τα εκπαιδευτικά πεδία που καλλιεργούν, για τα έσοδά τους και για τα έξοδά τους. Επίσης, το μητρώο θα παρέχει και περιγραφικές πληροφορίες για τα ειδικότερα χαρακτηριστικά (το προφίλ) του κάθε ιδρύματος. Εξ αρχής έχει διευκρινιστεί ότι το ETER δεν είναι ένα ακόμη ranking της ευρωπαϊκής

ανώτατης εκπαίδευσης, και, κατά συνέπεια, δεν στοχεύει σε συγκρίσεις μεταξύ των πανεπιστημίων. Εκείνο στο οποίο αποσκοπεί είναι να παρέχει για κάθε πανεπιστήμια ένα σύνολο με τα βασικά του στοιχεία που αναφέρονται στο προφίλ του, στους πόρους του και στα βασικά αποτελέσματα που παράγει.

Σύμφωνα με τα παραπάνω, το ETER επιδιώκει να λειτουργήσει ως μία πλήρης βάση δεδομένων για την ευρωπαϊκή ανώτατη εκπαίδευση. Τα δεδομένα συγκεντρώνονται από τις εθνικές στατιστικές αρχές. Όπως αναφέρεται στο τεύχος 171 (Ιουλίου 2015) του ενημερωτικού δελτίου ACA Newsletter 'Education Europe', η βάση δεδομένων του ETER επικαιροποιήθηκε σημαντικά τον Ιούνιο 2015, δηλαδή ένα χρόνο μετά την έναρξη τη λειτουργίας του, και πλέον περιέχει δεδομένα τόσο από το 2011 όσο και από το 2012. Παρατίθενται στη συνέχεια σχετικές αναφορές του ACA Newsletter στη φιλοσοφία, τους στόχους και τη χρηστικότητα του ETER.

As of now, ETER covers 2.301 higher education institutions in Europe, or 87% of students at the tertiary level. Coverage is virtually complete for students at the bachelor's and PhD level, with some gaps at the Master's level. Thirty-one countries (including all 28 EU Member States) have provided data, mostly through their national statistical authorities. Data collected includes number of students, graduates and staff; their gender and nationality; and a given institution's expenditure and revenue, just to mention a few.

As such, the register – which is openly accessible through the Commission's website – can and has been used to answer a wide range of questions regarding higher education institutions in Europe. For instance, how are European higher education institutions funded? And, what is the status of gender equality at European higher education institutions? Hard facts and figures can thus be translated into questions and answers that make the higher education system more transparent to the public, and easier to access for policy-makers and other stakeholders.

While ETER cannot aim at covering all aspects of the higher education institution spectrum, it provides an excellent database which can be further combined with other sources for tailored analysis (e.g. scientific publications, patents, student mobility data).

Πηγή:

ACA Newsletter 'Education Europe', Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Στατιστική ανώτατης εκπαίδευσης. Μητρώο ιδρυμάτων ανώτατης εκπαίδευσης. Ευρωπαϊκή Ένωση

18. ECAPedia: Ένα νέο portal για την ευρωπαϊκή ανώτατη εκπαίδευση

Ένα online portal για την ευρωπαϊκή ανώτατη εκπαίδευση δημιουργήθηκε από την [ECA \(European Consortium for Accreditation\)](#). Το portal ονομάζεται [ECAPedia](#) και στην ουσία αποτελεί μία μορφή Mediawiki που συγκεντρώνει χρήσιμες γνώσεις και πληροφορίες για την ευρωπαϊκή ανώτατη εκπαίδευση. Στην αρχική αυτή φάση το ECAPedia περιέχει στοιχεία για τη διασφάλιση ποιότητας, για τα κοινά προγράμματα σπουδών, για τη διεθνοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης και για την αναγνώριση τίτλων σπουδών. Μεταξύ άλλων, το portal περιέχει σε online μορφή και τον πρακτικό οδηγό για τα διεθνή κοινά προγράμματα σπουδών, η pdf έκδοση του οποίου είχε παρουσιαστεί στο τεύχος 1 του InfoNews (καταχώρηση No. 9). Το συγκριτικό πλεονέκτημα της portal έκδοσης σε σχέση με την pdf έκδοση είναι ότι αφενός μεν είναι δυνατή η ηλεκτρονική

σύνδεση με όλες τις υπάρχουσες αναφορές αφετέρου δε είναι δυνατή και η διαρκής ανανέωση και επικαιροποίηση της ύλης του οδηγού.

Πηγή:
ACA Newsletter ‘Education Europe’, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Κοινά προγράμματα σπουδών, Διεθνοποίηση, Διασφάλιση ποιότητας, Αναγνωρίσεις

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 1 καταχώρηση Νο. 9

19. Conference: Το μέλλον της ανώτατης εκπαίδευσης

Στις 14 και 15 Οκτωβρίου 2015 πραγματοποιείται στη Σιγκαπούρη μια παγκόσμια Conference με θέμα “Higher Education Futures”. Η Conference διοργανώνεται από κοινού από τον ΟΟΣΑ και το Υπουργείο Παιδείας της Σιγκαπούρης. Το πρόγραμμα της Conference μπορεί να αναζητηθεί στη [σχετική ιστοσελίδα](#). Παρατίθενται στη συνέχεια χαρακτηριστικά αποσπάσματα από τη γενική περιγραφή του πλαισίου στο οποίο πρόκειται να κινηθεί η Conference.

While higher education and research are widely recognised as crucial for social and economic development, those responsible for planning and delivering these vital services will face formidable challenges in coming years. In many countries, higher education systems will struggle to sustain coherence in the face of:

- *resource challenges driven by scarcity of public funding;*
- *demographic change, with a number of countries facing significant population ageing and changes in ethnic mix, and others stretched by growing numbers of young people;*
- *heightened national and international competition for students and research funds;*
- *growing expectations from those who provide support for higher education of cost containment and demonstrated value for investment; and*
- *challenges to traditional modes of education structure and delivery, driven from a variety of directions including technological change, competency-based approaches, changes in national and global workplaces and new private or public forms of education provision.*

These pressures and trends pose huge implications for the future of higher education and research.

Η γενική εικόνα της Conference αποτυπώνεται στη θεματολογία τόσο των plenary sessions όσο και των parallel sessions. Στην ουσία, η θεματολογία αυτή δίνει και μία εικόνα των προκλήσεων που θα έχει να συναντήσει η ανώτατη εκπαίδευση στο μέλλον.

Plenary sessions

- *Mapping and meeting future demand for higher education*
- *The rise of higher education in Asia and the impact on the global landscape*
- *Technology, disruption and the ‘unbundling’ of higher education: challenges to traditional modes of education*

- *Two sides of the same coin: resource challenges, the drive for quality and imperatives for relevance*

Parallel sessions

- *Changing demographics as a driver of change: anticipating future needs in higher education*
- *Graduate capabilities in the workforce of tomorrow - what employers need, and what higher education institutions can provide*
- *Multiple education pathways in a volatile, uncertain, complex and ambiguous world*
- *The development of private higher education*
- *Beyond competition: collaboration and sustainability in higher education and research, in Asia and beyond*
- *What the developments in Asian higher education might mean for the rest of the world*
- *Reinventing the 21st Century university: new models for the student consumer*
- *New curricula and pedagogies for a changing world*
- *Research and teaching: unbundling or coupling?*
- *The 'new' normal and the cost crisis in higher education*
- *The need for innovation: new ways of financing higher education*
- *Safeguarding quality and academic integrity in the face of change*

Πηγή:

ACA Newsletter 'Education Europe', Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Το μέλλον της ανώτατης εκπαίδευσης

20. Σεμινάριο: 12 χρόνια με τα *global university rankings*

Συμπληρώνονται εφέτος 12 χρόνια από την πρώτη εμφάνιση ενός global (world) university ranking. Πρόκειται για το ranking που πραγματοποιήθηκε το 2003 από το Shanghai Jiaotong University. Με την ευκαιρία αυτή, η ACA (Academic Cooperation Association) αφιερώνει ακριβώς στην ιστορία και τις προοπτικές των global rankings το 47ο European Policy Seminar που θα πραγματοποιηθεί στις 15 Οκτωβρίου 2015 στις Βρυξέλλες με θέμα "12 years with global university rankings - a panoramic (re)view and an update on recent developments". Λεπτομέρειες για το Σεμινάριο υπάρχουν στη [σχετική ιστοσελίδα](#) της ACA. Παρατίθεται στη συνέχεια ένα απόσπασμα από τη σχετική ανακοίνωση της ACA.

The proliferation of global and national university rankings implies that higher education institutions (HEIs) can no longer turn a blind eye to rankings. In one way or another, HEIs have to either make use of rankings or minimise the damage caused by others using rankings to outshine them at home or abroad.

On October 15, ACA's 47th European Policy Seminar will present a panoramic (re)view of rankings. We will look at rankings used as information tools, rankings used as marketing tools, the mutation and multiplication of rankings in the past few years, and the latest methodological changes in the production of global university rankings.

Πηγή:
ACA Newsletter ‘Education Europe’, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Rankings

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 1 καταχωρήσεις Νο. 11, 12, 13, 19
Τεύχος 3 καταχωρήσεις Νο. 10-12
Τεύχος 4 καταχωρήσεις Νο. 13, 14, 29
Τεύχος 5 καταχώρηση Νο. 24

21. Σεμινάριο: Κοινά και διπλά προγράμματα σπουδών, κοινοί και διπλοί τίτλοι σπουδών

Στις 29 Οκτωβρίου 2015 πραγματοποιείται στην Πράγα ένα εκτός σειράς European Policy Seminar της ACA (Academic Cooperation Association) το οποίο διοργανώνεται από κοινού με την Dum Zahranická Spolupráce (DZS), η οποία είναι η προερχόμενη από την Τσεχία οργάνωση-μέλος της ACA. Το σεμινάριο έχει ως θέμα “Joint and double degree programmes as an international dimension in higher education”. Λεπτομέρειες για το σεμινάριο υπάρχουν στη [σχετική ιστοσελίδα](#) της ACA. Παρατίθεται, στη συνέχεια, ένα απόσπασμα από τη σχετική ανακοίνωση της ACA.

Many believe that such goals [20% outbound mobility in Europe by 2020] cannot be attained unless ‘mobility windows’ will systematically be integrated into curricula, i.e. that mobility becomes structurally ‘embedded’. The two most prominent forms of ‘embedded mobility’ are joint and double degree programmes, offered by two - or more - higher education institutions in two [or more] different countries.

The core of the seminar will consist of examples of good practice of joint and double degrees both between European universities and between higher education institutions in Europe and such in other parts of the world. The programme will also give an insight into the history of double and joint degrees - which goes back further in time than most would think - and introduce participants to the wider concept of ‘mobility windows’.

Συμπληρωματική σημείωση Δ. Κλάδη:
Υπενθυμίζεται ότι η διασφάλιση ποιότητας στα κοινά προγράμματα σπουδών απασχόλησε τη Σύνοδο των Υπουργών Παιδείας του Ευρωπαϊκού Χώρου Ανώτατης Εκπαίδευσης τον Μάιο 2015 στο Ερεβάν της Αρμενίας. Το σχετικό background report είχε τίτλο “European Approach for Quality Assurance in Joint Programmes” (βλ. InfoNews, τεύχος 3 καταχώρηση Νο. 1). Σημειώνεται επίσης ότι η πρώτη αναφορά των επίσημων κειμένων της Διαδικασίας της Μπολόνιας στα κοινά προγράμματα σπουδών και στους κοινούς τίτλους σπουδών έγινε στο Ανακοινωθέν της Πράγας το 2001 ύστερα από κοινή πρόταση των αντιπροσωπειών Γαλλίας και Ελλάδας.

Πηγή:
ACA Newsletter ‘Education Europe’, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Κινητικότητα, Κοινά προγράμματα σπουδών, Κοινοί τίτλοι σπουδών

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 3 καταχώρηση Νο. 1

22. Νέα δημοσίευση: Και πάλι για τον ρόλο των φοιτητών

Το Συμβούλιο της Ευρώπης κυκλοφόρησε τον 20ό τόμο της σειράς “Higher Education Series”, ο οποίος είναι αφιερωμένος στον ρόλο των φοιτητών στα πανεπιστήμια και

στην κοινωνία. Πρόκειται για έναν συλλογικό τόμο με τίτλο “Student engagement in Europe: society, higher education and student governance”. Εκδότες του τόμου είναι ο Sjur Bergan, επικεφαλής του Τμήματος Εκπαίδευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Manja Klemenčič και ο Rok Primožič. Παρατίθεται, στη συνέχεια, η περίληψη της έκδοσης, όπως παρουσιάζεται αυτή στη [σχετική ιστοσελίδα](#) του Συμβουλίου της Ευρώπης.

Democratic institutions and laws are essential, but they cannot bring about democracy on their own. They will only function if they build on a culture of democracy, and our societies will not be able to develop and sustain such a culture unless education plays an essential role. Student engagement is crucial: democracy cannot be taught unless it is practised within institutions, among students and in relations between higher education and society in general.

This 20th volume of the Council of Europe Higher Education Series demonstrates the importance of student engagement for the development and maintenance of the democratic culture that enables democratic institutions and laws to function in practice. This volume covers three aspects of student engagement that are seldom explored: its role in society through political participation and civic involvement; its place in higher education policy processes and policy-making structures; and how student unions represent the most institutionalised form of student engagement. The authors are accomplished scholars, policy makers, students and student leaders.

Πηγή:
ACA Newsletter ‘Education Europe’, Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Συμμετοχή των φοιτητών, Ρόλος των φοιτητών

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 2 καταχώρηση No. 8

23. Νέα δημοσίευση: Performance-based funding of universities in Europe

Από την EUA (European University Association) κυκλοφόρησε μια νέα δημοσίευση με τίτλο [“Performance-based Funding of Universities in Europe”](#), η οποία αποτελεί το 3ο (και τελευταίο) thematic report του DEFINE PROJECT (Designing Strategies for Efficient Funding of Higher Education in Europe). Το report αποτυπώνει τη χρήση του performance-based funding των πανεπιστημίων στις διάφορες χώρες της Ευρώπης και αναλύει τις επιπτώσεις που έχει το συγκεκριμένο σύστημα χρηματοδότησης και κατανομής των πόρων πάνω στη διοίκηση των πανεπιστημίων και στη διδασκαλία και στην έρευνα, καθώς επίσης και συνολικά πάνω στο σύστημα ανώτατης εκπαίδευσης κάθε χώρας. Κατά βάση πρόκειται για ένα σύστημα χρηματοδότησης το οποίο συνδυάζει δείκτες εξόδου (output indicators), όπως είναι π.χ. ο αριθμός των αποφοίτων, με τα συμβόλαια απόδοσης και στόχων (performance contracts) που υπογράφει κάθε πανεπιστήμιο με τον φορέα χρηματοδότησης (κράτος). Στη σχετική ιστοσελίδα της EUA δίνονται περισσότερες πληροφορίες.

The report “Performance-based Funding of Universities in Europe” gives an overview of performance elements in public funding for universities in 28 systems across Europe and focuses in particular on funding formulae with output indicators (such as numbers of graduates) and performance contracts. It combines system level data with case studies in a unique way and assesses

the opportunities, risks and limits of performance-based funding. The analysis reveals that expectations towards performance-based funding are often too high. It further concludes that this funding mechanism should be used with caution and considered in the wider context. The report also outlines strategies for managing performance-based funding in order to reap its full benefits and mitigate the risks.

With this report EUA provides key recommendations to policy makers and public funders for the design and implementation of sustainable and efficient university funding systems. It also supports university leaders and managers in their strategic planning and internal funding allocation at institutional level and offers advice and good practice examples from across Europe. The complexity of funding systems and the diversity across Europe make comparisons challenging, but EUA hopes that the overview provided in the report will help structure the debate about funding reforms at European, national and institutional levels.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον στην παραπάνω παρουσίαση της EUA έχει η αναφορά στην ανάλυση του report σύμφωνα με την οποία το σύστημα performance-based funding έχει μάλλον υπερεκτιμηθεί (σε “too high expectations” αναφέρεται η EUA) και ότι τελικά θα πρέπει να χρησιμοποιείται με προσοχή και να λαμβάνει πάντοτε υπόψη το ευρύτερο πλαίσιο μέσα στο οποίο εφαρμόζεται.

Συμπληρωματική σημείωση Δ. Κλάδη:

Το αντίστοιχο των performance contracts για την Ελλάδα είναι οι “συμφωνίες προγραμματικού σχεδιασμού” οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 62 του Νόμου 4009/2011 και οι οποίες στηρίζονται στο “τετραετές ακαδημαϊκό-αναπτυξιακό πρόγραμμα” που βάσει των ίδιων διατάξεων είναι υποχρεωμένο να συντάσσει κάθε ίδρυμα ανώτατης εκπαίδευσης. Τα παραπάνω δεν έχουν τεθεί ακόμα σε εφαρμογή στην Ελλάδα. Υπενθυμίζεται πάντως ότι ανάλογη πρόβλεψη για “τετραετές ακαδημαϊκό-αναπτυξιακό πρόγραμμα” περιείχε και ο Νόμος 3549/2007 (άρθρο 5), πρόβλεψη όμως η οποία ουδέποτε εφαρμόστηκε.

Πηγή:

EUA Newsletter, No. 13 – 10 July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

Χρηματοδότηση πανεπιστημίων, Κατανομή πόρων

Παραπομπές σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 1 καταχώρηση No. 8

Τεύχος 3 καταχώρηση No. 49

24. Νέα δημοσίευση: MOOCs και Ανοιχτή Εκπαίδευση

Από τον οίκο Routledge κυκλοφόρησε ένας συλλογικός τόμος με τίτλο “MOOCs and Open Education Around the World”, στον οποίο επιχειρείται επισκόπηση των σύγχρονων εξελίξεων, όχι μόνο σε σχέση με τα προγράμματα MOOCs (Massive Open Online Courses), αλλά και σε σχέση με άλλες μορφές ανοιχτής εκπαίδευσης (Open Educational Resources – OER). Εκδότες του συλλογικού τόμου είναι οι Curtis J. Bonk, Mimi M. Lee, Thomas C. Reeves και Thomas H. Reynolds. Παρατίθεται στη συνέχεια η περίληψη της έκδοσης, όπως παρουσιάζεται στη [σχετική ιστοσελίδα](#) του οίκου Routledge.

As new digital forms of formal and informal learning proliferate, there is an increasing need to better understand how people in different regions of the world are implementing massive open online courses (MOOCs) and other

forms of open educational resources (OERs). Educators, researchers, politicians, and numerous other stakeholders want to grasp what the outcomes of these initiatives are and how they can be improved. Ongoing e-learning developments related to both technology and pedagogy have pushed institutions and organizations to grapple with issues of accreditation, credentialing, quality standards, innovative assessment, and learner motivation and attrition, among other areas of concern.

In response, MOOCs and Open Education Around the World explores and illuminates unique implementations of MOOCs and open education across regions and nations. The book also focuses on the various opportunities as well as the dilemmas presented in this rapidly evolving age of technology-enabled learning. What are the different delivery formats, interaction possibilities, assessment schemes, and business models? What are the key controversies or issues that must be discussed and addressed? This edited collection explains MOOCs and open education trends and issues in a variety of contexts, shares key research findings, and provides practical suggestions and recommendations for the near future.

Πηγή:

ACA Newsletter 'Education Europe', Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:

MOOCs, Ανοιχτή εκπαίδευση, On-line courses

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:

Τεύχος 4 καταχώρηση No. 28

Τεύχος 5 καταχώρηση No. 12

25. Νέα δημοσίευση: Η πρακτική εμπειρία στην ανώτατη εκπαίδευση

Από τον οίκο Springer κυκλοφόρησε μία νέα έκδοση με τίτλο "Integrating Practice-based Experiences into Higher Education". Συγγραφέας είναι ο Stephen Billett. Το βιβλίο αποτελεί μια πρώτη προσπάθεια ενσωμάτωσης των πρακτικών εμπειριών των φοιτητών στα προγράμματα ανώτατης εκπαίδευσης. Παρατίθεται, στη συνέχεια, η περίληψη της έκδοσης, όπως παρουσιάζεται στη [σχετική ιστοσελίδα](#) του οίκου Springer.

This book advances understandings about and practices for effectively integrating practice-based (e.g. workplace) experiences in higher education programmes. This issue is becoming of increasing salient because higher education programmes globally are increasingly focussing on preparing students for specific occupations. Such imperatives are reflected in the cooperative education movement in North America, the foundation degree programs of the United Kingdom, the work integrated learning approach within Australian higher education and initiatives in a range of other countries.

There are clear and growing expectations that graduates from such should be able to move smoothly into being effective in their occupational practice. These expectations rise from the imperatives and interest of government, employers, community and students themselves.

*The book achieves a number of important goals. **Firstly**, it identifies and delineates the educational worth of students and engagement in practice-based experiences and their integration within their programmes of study. **Secondly**, it advances conceptions of the integration of such experiences that*

*is essential to inform how these programmes might be enacted. **Thirdly**, drawing on the findings of two teaching fellowships, it proposed bases and propositions for how experiences in higher education programmes might be organised and augmented to support effective learning. **Fourthly**, pedagogic practices seen to be effective in maximising the learning from those practice experiences and integrating them within the curriculum are identified and discussed. **Fifthly**, a particular focus is given to students' personal epistemologies and how these might be developed and directed towards supporting effective learning within practice settings and the integration of that learning in their university programmes.*

Πηγή:
ACA Newsletter "Education Europe", Edition 171 – July 2015

Λέξεις-κλειδιά:
Πρακτική εμπειρία στην ανώτατη εκπαίδευση

Παραπομπή σε συναφή θέματα σε προηγούμενα τεύχη του InfoNews:
Τεύχος 1 καταχώρηση No. 7

Στοιχεία επικοινωνίας

Διαπανεπιστημιακό Δίκτυο « Πολιτική Ανώτατης Εκπαίδευσης»
Higher Education Policy Network (HEPNet)
<http://hepnet.upatras.gr>
gstam@otenet.gr, kimourtzis@rhodes.aegean.gr, kladis@uop.gr